

ELS COLORS DEL GÈNERE

-Un treball de recerca en blanc i negre-

In memory of all the rebellious, revolutionary and transgender racialized women, who consciously and tirelessly struggled against homophobia and transphobia and gave their lives and freedom in StoneWall for all of us.

AGRAÏMENTS:

Vull dedicar una menció especial per a expressar la meva gratitud envers totes les persones que m'han ajudat a poder fer aquest treball, amb la seva col·laboració per a les entrevistes que aquí es recullen, els seus consells i aportacions de vivències i coneixement.

En especial agraeixo a la meva tutora el fet d'haver-me guiat i tutoritzat durant aquest recorregut, ja que sense aquesta ajuda aquest treball no hauria estat possible.

ABSTRACT

- *Resum del treball*-

El gènere com a concepte, i sobretot com a construcció social, és un tema en el qual s'ha aprofundit de forma relativament superficial a les últimes dècades d'estudi sociològic, en comparació amb altres temes abraçats per aquesta branca d'estudi, per aquesta raó, els objectius d'aquest treball es basen en la divulgació d'informació i en l'exposició d'un problema aparentment invisible als ulls de la societat; les realitats trans, per tal d'abocar llum als problemes amb què aquest col·lectiu conviu.

A partir d'aquest plantejament, en aquest treball s'ha fet una recerca exhaustiva sobre el gènere com a concepte, les realitats trans arreu del món, la percepció que es té d'aquestes persones des de l'exterior del col·lectiu i els orígens dels trets més importants d'aquesta percepció, emprant testimonis reals, llibres i tesis d'estudiosos de renom, com ara Judith Butler o José Ramón Alonso. En addició, també desenes de pàgines, estadístiques, material audiovisual i altres textos.

Tenint en compte aquest marc teòric, s'ha elaborat un seguit d'entrevistes i s'ha recopilat la informació suficient per a poder extreure unes conclusions clares:

El fet que existeix una transfòbia sistematitzada i implantada en el pensament social generalitzat, i els orígens d'aquesta; els mitjans de comunicació i l'educació.

ABSTRACT

- *Summary of the paper*-

Gender as a concept, and as a social construct, is a topic that has been explored in a relatively superficial way in the last decades of sociology, in comparison with other topics embraced by this branch of study. For this reason, the objectives of this paper are, on the above, the dissemination of information and the exposure of a problem apparently invisible to the eyes of society; trans realities, in order to shed light on the problems which this community coexists with.

Therefore, for this paper, an exhaustive research has been done, for instance, on gender as a concept, trans realities around the world, the perception of these people from outside the community, besides the origins of the most important features of these perceptions, using real testimonies, books and theses of renowned scholars such as Judith Butler or José Ramón Alonso. Furthermore, dozens of pages, statistics, audiovisual material and other texts have been used.

Given this theoretical framework, a series of interviews have revealed sufficient information, which once collected, has helped to draw clear conclusions, an instance of this is the fact that there is a systematized and implanted transphobia in generalized social thought, and the origins of it; the media and education.

ÍNDEX

- Estructura del treball-

- **Introducció al treball:** Presentació i justificació del tema de treball.....8-9.
- **Estructura del treball i metodologia:** Estructura i la forma en què serà realitzat.....11-13.
- **Objectius del treball:** Quina és la finalitat d'aquest treball?..... 14.
- **El gènere:** El gènere com a concepte i les seves manifestacions.....16-21.
 - El gènere des d'un punt de vista biològic.
 - El gènere des d'un punt de vista sociocultural.
 - Quina de gèneres que existeixen?
- **Persones trans:** Persones trans, un nou fenomen?.....23-28.
 - Resposta a preguntes comunes.
 - Definició de la "*Teoria Queer*" i la ideologia de gènere.
 - Definició del no binarisme.
- **Una mirada a escala mundial:** Quina és l'acceptació arreu del món?.....30-38.
 - Xina.
 - Rússia.
 - Canadà.
 - Estats Units.
 - Espanya.
 - Regne Unit.
 - Marroc.
 - Algèria.
 - Brasil.
 - Argentina.
 - Altres dades de països no mencionats.
- **Part pràctica del treball:**.....40-55.
 - Anàlisi de les entrevistes i conclusions extretes.
 - Representació als mitjans de comunicació.
 - Educació.
- **Conclusions del treball:** Que podem treure de tot això?.....57-58.
- **Fonts d'informació:** Les meves referències.....60-62.
- **Annexos al treball:**.....64-104

INTRODUCCIÓ

- Presentació i justificació del tema de treball-

El gènere és un tema impossible d'abastar completament. S'ha de dir, encara que potser no és la millor frase per a començar una introducció a un treball sobre el gènere, que aquest és un espectre amb tantes manifestacions, aspectes variables, expressions i maneres que pot tenir de ser entès, que és impossible encabir-lo, amb tota la seva relativitat i abstractisme, en una definició de Viquipèdia.

El gènere, encara que sigui (en principi) una construcció social, s'assembla molt a la mateixa natura, diversa, i gens quadriculada. Ja ho deia Oscar Wilde: "Definir-se és limitar-se"¹

En aquest treball vull posar el meu gra de sorra a la duna que suposa l'estudi del gènere i dels seus efectes en les societats del món en què vivim. Deixant en clar que aquest treball no té cap intenció d'assenyalar culpables i irresponsables socials. El que desitjo és poder aprofundir en aquest tema, que sembla desconegut fins i tot havent-ho estudiat amb antelació, com qui es llença a una piscina, sense saber si hi trobarà aigua. Vull observar amb detall aquest tema, en tots els aspectes que em sigui possible, i desenvolupar-lo de la manera més verídica que sigui capaç.

No faré servir la meua opinió per a contaminar aquest treball, que busca ser objectiu, sinó que em dedicaré a escoltar amb curiositat i interès a aquells que crec tenen alguna cosa a dir i una veu silenciada, o a la que no s'escolta, a llegir testimonis, entrevistar gent propera i a donar la visibilitat que des de la meua petita posició es pot donar a un tema com és el gènere i a un col·lectiu com és la gent no normativa en sentit del gènere, ja que crec que són molt més que dignes de ser estudiats, tenint en compte que el gènere i els seus efectes són una cosa que inevitablement ens afecta cada dia, des del dia en què naixem fins al dia en què morim (en alguns casos fins i tot això no resulta suficient).

Sembla que en tots aquests segles, temps en què hem tingut aquest concepte davant els nostres nassos, mai no ens hem posat a analitzar-lo detingudament, sinó que ens hem limitat a conviure amb el que creiem una veritat absoluta, la qual ningú es qüestiona i tothom creu que entén a la perfecció. Jo mateix, quan he estudiat aquest tema, quan m'he informat i un cop he pogut dir que tinc una mínima idea d'allò que dic quan parlo del gènere, m'he adonat que realment, com a societat, hem mullat els peus a la riba d'un toll i ens hem proclamat conqueridors de l'oceà que suposa un tema com aquest.

La meua pregunta, com crec que ja resulta evident, cal aclarir que és la següent:

El gènere és una construcció social amb un efecte sociocultural negatiu per a la vida de les persones no normatives en qüestions de gènere?

¹ WILDE, Oscar. *The picture of Dorian Gray: Lippincott's Monthly Magazine*, 1890.

Amb aquest treball busco poder confirmar la meua hipòtesi de forma ferma i segura; que el gènere, efectivament és un constructe social i que afecta negativament a les persones no normatives en qüestions d'aquest.

Per a poder recollir la informació necessària per a fer aquest treball de recerca, durant aquests mesos que s'acosten, em dedicaré a estudiar i escoltar veus expertes en el tema, com ara científics com José Ramón Alonso², filòsofes com ara Judith Butler, manifestos d'ícones de la lluita a favor dels drets de les persones LGBT com ara les dones trans (aquelles que van liderar els disturbis de Stonewall³, fets històrics que avui commemorem el dia 28 de Juny com a "Dia de l'orgull LGBT") Sylvia Rivera i Marsha P. Johnson, testimonis de persones a les quals entrevistaré personalment, llibres, pel·lícules, etcètera. És a dir, no tancaré el meu camp de visió a l'hora de recollir informacions, ja que aquest tema, els efectes d'una possible construcció social a les nostres vides, no només es veuen (ni s'haurien de veure exclusivament) entre les pàgines de tesis de científics i filòsofs de renom, sinó que es veuen al carrer, als mitjans de comunicació, en qualsevol pel·lícula, llibre, revista, en la manera que tenim de parlar, pensar i comportar-nos, en els testimonis de la gent que ho viu de primera mà, etcètera. En breus paraules, a tot arreu.

Movent-nos cap a la delimitació del treball que tinc pensada, ja que és impossible abastar un tema tan genèric en un sol treball de recerca, he de deixar clar que em limitaré a l'estudi de les condicions de vida generals de les persones trans a diferents països de tots els continents, a l'estudi de les persones trans, del gènere com a concepte i dels seus efectes en les societats en l'actualitat.

² (Catedràtic de la Universitat de Salamanca, i Doctor honoris causa per la Universidad Real, Major i Pontifícia de San Francisco Xavier de Chuquisaca (Bolívia), per la Universidad Simón Bolívar de Barranquilla i per la Universidad Nacional Major de San Marcos (Perú))

³ Revoltes que es van produir a StoneWall, Estats Units, contra una batuda policial l'any 1969 en què es van empresonar diverses persones del col·lectiu LGTB

ESTRUCTURA DEL TREBALL I METODOLOGIA

- El cos del treball i la forma en què serà realitzat-

En aquestes pàgines següents, el que vull és deixar per escrit l'esquelet, o l'estructura, del meu treball, és a dir, tots els punts que seguiré, treballaré i desenvoluparé durant aquest any. A més a més d'això, m'agradaria deixar en clar la meua metodologia a l'hora de treballar.

1. Introducció al treball.

En aquest apartat, faig una presentació del tema, justifico la decisió que he pres de treballar-lo i l'introdueixo.

2. Objectius del treball.

En aquest punt, deixaré clars els meus objectius i les meves intencions per a aquest treball.

3. El gènere com a concepte i les seves manifestacions.

- a. El gènere des d'un punt de vista biològic.
- b. El gènere des d'un punt de vista sociocultural
- c. Quina quantitat de gèneres existeixen?

En aquest apartat el que faré serà analitzar el gènere en l'àmbit social i biològic, fent un recorregut per totes les seves manifestacions.

4. Persones trans, un nou fenomen?

- a. Resposta a preguntes comunes.
- b. Definició de la ideologia de gènere i la "teoria queer".
- c. Definició del no binarisme.

En aquest punt, el que faré és donar una definició clara de què és una persona trans i de quines diferències té amb altres conceptes i identitats, també explicaré què és la ideologia de gènere i el no binarisme. En aquest apartat, faig un recull de preguntes comunes a les quals donaré resposta en aquest treball.

5. Una mirada a escala mundial: Quina és l'acceptació cap a les persones trans arreu del món?

- Xina.
- Rússia.
- Canadà.
- Estats Units.
- Espanya.
- Regne Unit.
- Marroc.
- Algèria.
- Brasil.
- Argentina.
- Altres dades de països no mencionats.

En aquest apartat, faré una anàlisi sobre la situació actual de les persones trans en diversos països de diferents continents, mencionant aspectes importants i seguint una llista d'aquells que considero més rellevants per a l'anàlisi de les condicions de vida de les persones trans en tots aquests territoris.

6. Part pràctica del treball

- Presentació
- Gràfics i anàlisi de les entrevistes
- Persones trans als mitjans de comunicació
- Educació

Per a la part pràctica, realitzaré diverses entrevistes, amb els resultats de les quals dissenyaré gràfics i trauré conclusions. Les entrevistes les dividiré en tres blocs, el primer de tots serà per a persones cisgènere, el segon per a persones trans i el tercer per a persones no binàries. A més a més d'això, parlaré dels possibles orígens de la transfòbia en una anàlisi de la representació de les persones trans als mitjans de comunicació (notícies, cinema, etc) i de l'educació que es dona de forma oficial i els seus efectes. Totes les entrevistes es podran torbar transcrites literalment als annexos del treball.

7. Conclusions del treball.

En aquest apartat, després d'haver treballat tots els punts anteriors, redactaré totes les conclusions que hagi pogut extreure de tot el treball, pensaments, valoracions, opinions, tot quedarà escrit en aquest punt tan important del treball de recerca.

8. Fonts d'informació.

A les fonts d'informació deixaré escrites totes les referències que hagi fet servir per a escriure aquest document.

9. Annexos.

Als annexos, deixaré transcrites de forma literal totes les entrevistes que realitzi durant aquest any, a més a més d'un glossari i altres apartats importants.

OBJECTIUS

- Quina és la finalitat d'aquest treball? -

Aquest treball de recerca, com qualsevol altre, està plantejat sota un ventall d'objectius, però n'hi ha dos que passen per sobre de tots i que són allò que m'ha portat a escriure'l: la divulgació i l'exposició.

La divulgació d'un problema greu i d'una situació insostenible, i l'exposició d'una informació que des de fa més de dos anys recopilo, i que durant aquest 2020, em dedicaré a ampliar i reforçar.

En el món en què vivim, que és pràcticament un mar d'informacions i dades de tota mena, em sembla important portar a la superfície aquest tema i aquesta situació. Una de les cares que té la diversitat de les persones, que encara que no ho sembli, forma part del nostre dia a dia i de la nostra vida en societat.

Dins d'aquests dos objectius globals, vull especificar també la resta de les meves intencions en aquest treball, els objectius del qual, doncs, són els següents:

- Estudiar què és el gènere, tant des d'un punt de vista social com biològic.
 - Estudiar les diferències entre travesti, transsexual, transgènere, no binari, orientació sexual, identitat de gènere i expressió de gènere entre d'altres.
 - Descobrir i destapar els prejudicis en relació amb les persones trans.
 - Estudiar les manifestacions del gènere en diferents societats i cultures.
 - Estudiar si en la societat actual existeix una transfòbia sistematitzada mitjançant l'anàlisi de les condicions de vida de les persones trans en societats tant orientals com occidentals.
 - Estudiar casos concrets de persones trans.
 - Estudiar els orígens dels prejudicis i estereotips generalitzats envers les persones trans.
-

Com ja podem suposar, el fet de tenir nadons amb caràcters interns i externs que no concorden amb la norma del que es considera masculí o femení, acaba sempre en una cirurgia no consentida per tal de “solucionar” un problema que realment no és un problema.

Els pares, normalment, i sempre que les característiques hormonals del nadó ho facin possible (en cas contrari la decisió passa a ser dels metges) tenen la capacitat de decidir si desitgen que es faci una reassignació masculina o femenina mitjançant diverses operacions externes.

Què és el que passa amb el temps a aquestes persones?

Després d’haver sigut criades i criats com a homes o dones, el que és evident, és que moltes vegades els pares i els metges, que han fet una operació vital sense cap consentiment de la persona, es troben que han pres la decisió equivocada, ja que és impossible saber quina és la identitat de gènere d’una persona sense que aquesta ho manifesti.

Si parlem de gènere des d’un punt de vista biològic, hem de parlar també dels “cervells masculins i cervells femenins”. En aquests casos, hem de saber, que l’existència de cervells totalment masculins i cervells totalment femenins és pràcticament nul·la. Allò que més podem trobar és el fenomen que podem anomenar com a “cervells hermafrodites” és a dir, cervells amb característiques femenines i masculines, o com diu Daphna Joel, llicenciada a les ciències psicològiques, al seu llibre “Gender Mosaic”:

“El que hi ha són molts tipus de cervells. A més a més, els tipus de cervells que només presenten característiques prevalents als homes són tan estranys com els que sòls presenten característiques prevalents en les dones.”

A tot això hi hem de sumar que, evidentment, no existeix cap agent que relacioni la identitat de gènere amb la identitat biològica, és a dir, que la identitat biològica, també coneguda com a “ sexe biològic”, ni es limita a dos grans blocs (XX= vulves = dones, XY= penis= homes) ni té cap relació amb la identitat de gènere viscuda de la persona. Això últim ens hauria d’ajudar a reflexionar sobre:

Per què som el que som? Quina relació hi ha entre la carn del nostre cos i la nostra manera de mostrar-nos al món i viure de la manera en què ho fem? Què és allò que relaciona, per exemple, una dona amb una vulva?

Si ens parem a buscar una relació lògica entre aquestes dues coses, remenant entre tesis, estudis, llibres, articles, les nostres reflexions, etc. Sempre trobarem la mateixa resposta: No existeix cap relació.

El fet d’intentar relacionar el cos humà amb una construcció social (és a dir, un concepte creat per les persones) és un debat intern que sempre arriba a la mateixa conclusió, i això es deu al fet que no existeix cap fenomen natural ni cap manera de definir i assignar el gènere a una persona sense caure en creences culturals (recordem que l’assignació del gènere de les persones en néixer no és la mateixa a totes les cultures). És a dir, no existeix res a la natura que dictamini què és el gènere, quants gèneres existeixen ni a qui s’assigna cadascun.

EL GÈNERE DES D'UN PUNT DE VISTA SOCIOCULTURAL:

El gènere des d'un punt de vista social és un tema realment complicat de desenvolupar. Per a poder començar a parlar del gènere des d'aquesta mirada, ens hem de parar abans de res en els seus orígens. Com ja és evident, no existeix cap document de cap mena que ens pugui dir exactament de quina manera va néixer el concepte que avui dia anomenem gènere, més enllà de les teories que s'han pogut fer, que situen aquest esdeveniment en el moment de l'aparició de la monogàmia. El que sí que ens pot resultar més fàcil és relacionar diversos aspectes de la nostra societat actual (el que anomenem els efectes) causats per l'evolució de les pautes sota les quals es va establir el gènere com a tal.

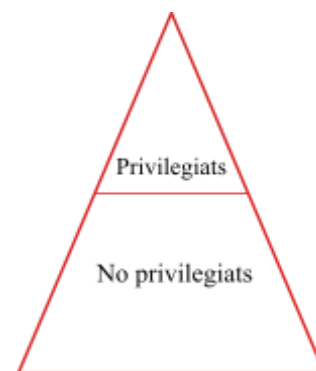
Hem de saber, abans que res, que el gènere es va imposar (en principi) per a poder mantenir a les persones "ordenades" i "classificades" i així construir una societat amb rols, que en un principi ens van ser d'utilitat per a repartir les tasques a realitzar per part dels individus (tenir cura dels nens, adobar les pells, caçar, tot establert fa centenars de segles). Entenem, doncs, que l'existència del gènere neix a partir de la necessitat de l'home de classificar tot allò que coneix i identifica, curiosament, en pols oposats.

Això ens ho confirma l'Organització Mundial de la Salut, que prenent referència dels estudis de gènere el defineix com a «Els rols socialment construïts, comportaments, activitats i atributs que una societat considera com a apropiats per a homes i dones orientat a visibilitzar aquelles diferències i desigualtats socials entre homes i dones que provenen de l'aprenentatge, així com els estereotips, els prejudicis i la influència de les relacions de poder en la construcció dels gèneres.»⁷

Uns altres exemples d'aquest fenomen són els següents:

- Poderosos - Plebeus
- Reis, nobles i burgesos - Súbdits
- Amos - Esclaus
- Blancs - Persones racialitzades
- Homes - Dones

Aquests exemples ens deixen veure molt clarament un patró, i és el de la divisió de les persones entre privilegiats i no privilegiats, com podem veure a l'esquema. Això ens deixa amb una societat jerarquitzada, que com ja sabem ha sigut el model de la nostra societat durant pràcticament tota la història. La divisió, en altres paraules, és el resultat que es dona quan creem dos grans blocs en què dividir la societat, en els quals cal encabir a totes les persones amb què convivim mitjançant certes característiques, principalment físiques.

Una característica destacable, i alhora un dels efectes que això ha tingut en la societat és la tirania per part del sector superior en direcció al sector inferior, que segons l'època i la localització, s'ha arribat a deshumanitzar, cosa que més endavant veurem que passa actualment a les persones no normatives en sentit del gènere.

⁷ [https://es.wikipedia.org/wiki/G%C3%A9nero_\(ciencias_sociales\)#Origen_conceptual](https://es.wikipedia.org/wiki/G%C3%A9nero_(ciencias_sociales)#Origen_conceptual)

Una altra raó per la que es pot suposar que es van establir els gèneres és a causa del sentit de pertinença de les persones envers aquests. És a dir, el fet que identificar-nos amb un gènere (tot i que això es pot extrapolar a altres camps) ens fa sentir part d'un fenomen més gran que nosaltres mateixos, ens fa sentir part d'un col·lectiu, acompanyats, identificats, representats i fora del nostre "jo" individual. Tot això té una conseqüència evident, i és que hi ha gent que surt d'aquesta norma, ja que és impossible dividir tota la humanitat en dos fragments de manera que tots els individus sentin que tenen una representació del seu "jo" adient. Fins i tot, podem trobar gent que surt d'aquesta norma i busca l'autorepresentació, és a dir, representació en si mateix com a fenomen especial o diferent i no en un col·lectiu.

Això també ens ho explica la filòsofa Judith Butler quan diu: "Puc sentir que sense certes característiques reconeixibles no puc viure, però també puc sentir que els termes pels quals soc reconeguda fan la meua vida inhabitable".⁸

I es que el sistema del gènere perd la seva força en el moment en el qual no té en compte la diversitat de les persones i el seu sentit de pertinença. Els gèneres, per a sostenir-se, necessiten que les persones les quals s'identifiquen amb els mateixos sentin que aquests els hi fan una representació adient, la qual depèn de les "normes" i condicions que cadascun estableix.

És a dir, que els gèneres, per a poder classificar les persones d'una manera mínimament sostenible (en principi, tot i que això es desmunta) el que fan és establir unes normes, rols i condicions per a pertànyer-hi.

L'error de pensament principal i que xoca més amb les persones no normatives és l'establiment de normes i condicions físiques (com ara en relació amb els genitals) per a poder identificar-se amb un gènere en concret. Aquest error, no només el podem trobar en les persones trans, sinó que també en les persones intersexuals⁹.

Dit d'una altra manera, el que podem saber amb tota seguretat és que com a persones fem servir el nostre cos com a "carta de presentació", és a dir, fem servir els cossos per a llegir a les persones (com a dones, com a homes, com a joves, etc). Per exemple, si una persona X veu a una persona Y, y la llegeix com a dona blanca, jove, amb els cabells de colors, amb una roba determinada, etc, mitjançant els prejudicis que s'han aplicat a totes aquestes etiquetes (dona, jove, persona amb cabells pintats, etcètera) ja en dona per fet moltes coses sobre aquesta persona, sense tan sols haver-hi interactuat.

Tot això és la conseqüència de l'existència del que podríem anomenar com "capsetes socials", aquestes capsetes són sacs en els quals classifiquem a totes les persones del món (no existeix ningú sense catalogar, encara que hi hagi moltes "capsetes" que no estiguin normalitzades), cosa que facilita la rivalitat entre les persones que no entren en una mateixa categoria o capseta (fomenta el pensament de: tenint en compte que la persona X no està classificada socialment de la mateixa manera que la persona Y, la persona X té més probabilitats de no sentir cap responsabilitat social cap a la persona Y, ja que no empatitza amb ella el que amb una persona que estigui classificada de la mateixa manera.) Això també ens ho explica Judith Butler al seu llibre *El gènere en disputa*: "no es pot al·ludir a un cos que no hagi sigut des de sempre interpretat mitjançant significats culturals, per tant, el sexe podria no complir els requisits d'una facticitat anatòmica prediscursiva. De fet (...) el sexe sempre ha sigut gènere" (Butler, 1990).

⁸ BUTLER, Judith. *Desfent el gènere*. Routledge, 2004.

⁹ Persones amb característiques biològiques tant femenines com masculines, en qualsevol combinació, resultant en el que podem considerar com a "hermafrodita"

El fet que hi hagi “errors i excepcions” en el plantejament del gènere, igual que en moltes altres etiquetes, en un principi ens podria fer entendre que hauria de derivar en una posada en dubte d’aquest concepte, però no és el cas, sinó que això se substitueix per la marginació, deshumanització i patologització de la diferència (és a dir, de tot allò que no està normativament catalogat). Això es pot explicar seguint amb l’exemple de les persones intersexuals, exposant que en cap cas l’existència implica la normalització de cap col·lectiu ni persona.

Per què passa això? Doncs perquè la persona, per exemple intersexual, xoca amb les normes socials establertes, les quals manquen de responsabilitat social i d’un sentiment de pertinença a una societat unida.

És a dir, no té cabuda en cap dels dos grans blocs que coneixem (home normatiu, amb penis i dona normativa, amb vulva) i per tant és patologitzat, considerant-lo un error, una persona amb “deformitats”.

De quina manera pot sostenir-se el gènere?

Els gèneres depenen els uns dels altres per a poder sobreviure i sostenir-se, de la mateixa manera que les persones depenem les unes de les altres per a poder mantenir la seva existència social, és a dir, tenint en compte que cada gènere té unes normes i condicions molt concretes, i que normalment són totalment contràries a les d’altres, podem afirmar que depenen precisament d’aquestes característiques oposades i de la definició de les seves mateixes per a poder existir en el cas dels gèneres, i de la diferència entre uns i altres i la representació en el cas de les persones.

Com diu la filòsofa Judith Butler: “Un és el seu propi gènere en la mesura en què un no és d’altre gènere”

Això mateix, la fragilitat del gènere i els rols que té imposats és el que fa que tremoli enfront de la vertadera diversitat.

QUINA QUANTITAT DE GÈNERES EXISTEIX?

Tot això ens ajuda a entendre que el sexe i el gènere són construccions socials creades per l'home (el gènere com a “prolongació” del sexe, essent la seva interpretació), i per tant, són la mateixa cosa. Aquesta idea la podem trobar també a l'assaig publicat el 1975 *El tràfic de dones: notes sobre “l'economia política” del sexe.*, escrit per Gayle Rubin:

“Tota societat té un sistema de sexe/gènere –un conjunt de disposicions pel qual la matèria primera biològica del sexe i la procreació humanes és conformada per la intervenció humana i social i satisfeta en una forma convencional, per estranyes que siguin algunes convencions. El regne del sexe, el gènere i la procreació humanes ha estat sotmès a, i ha sigut modificat per, una incessant activitat humana durant mil·lennis. El sexe tal com el coneixem –identitat de gèneres, desig i fantasies sexuals, conceptes de la infància– és en si un producte social.” (Rubin, 1975).

Sabent doncs que el gènere és una construcció social, interpretada per cada societat de diverses maneres, el que és evident és que no existeix un nombre concret de gèneres, ja que la mateixa manera que s'han establert (en les societats occidentals) dos, els quals són acceptats per tots (home i dona), se'n poden establir més.

Un exemple de societat en la qual podem observar més de dos o tres gèneres socialment acceptats (home, dona i persona no binària) és la dels Bugis a Indonèsia (Illes Cèlebes), societat en la qual es contempen fins a cinc gèneres; *oroané*, *makkunrai*, *calabai*, *calalai* i per últim *bissu*¹⁰.

Un altre exemple és la societat dels Ciukci (Sibèria), a la qual hi ha fins a set gèneres¹¹, o les poblacions de *Sierra Tarahumara*¹² (Mèxic), que a més de reconèixer obertament les famílies polígames i poliamoroses (relacions romàntiques i sexuals entre més de dues persones), reconeix també tres gèneres, igual que a *Sierra Leone* (Àfrica Occidental) on també se'n contempen tres¹³.

Com aquests exemples hi ha centenars, i de tots en podem treure la mateixa conclusió: Cada societat entén el gènere d'una manera diferent, algunes oferint un major espai a la diversitat i d'altres més estrictes, per tant, podem dir amb tota seguretat que no existeix un nombre concret de gèneres, ja que cadascú viu la seva identitat de manera diferent i cada societat ho entén també de diverses formes.

¹⁰ https://web.archive.org/web/20110721074825/http://www.iias.nl/iiasn/29/IIASNL29_27.pdf

¹¹ <https://revistaselectronicas.ujaen.es/index.php/rae/article/download/2389/2023/>

¹² https://link.springer.com/referenceworkentry/10.1007%2F0-387-29907-6_91

¹³ <https://www.dfa.ie/media/missions/sierraleone/newsandevents/Advocacy-Brief.pdf>

Fight to Live

Fight to Love

FIGHT AIDS

200 WEST 14TH STREET
GMHC
200 WEST 14TH STREET

Fight to Live
Fight to Love
FIGHT AIDS
GMHC

GMHC

Fight to Live
Fight to Love
FIGHT AIDS

PERSONES TRANS

- Un nou fenomen? -

RESPOSTA A PREGUNTES COMUNES:

Quan pensem en el col·lectiu de persones trans, de primeres, ens poden sorgir diversos dubtes i confusions, per exemple, a l'hora de diferenciar conceptes. Paraules com ara “transsexual”, “transgènere”, “travesti” i “trans” són exemples de termes que normalment causen confusió, per a poder aclarir tot això, aquí dono una definició per a cadascun:

Transsexual:

Aquesta paraula, la qual és utilitzada de forma molt comuna per a referir-se a persones trans, té la seva història i les seves connotacions.

La paraula transsexual es defineix per la Reial Acadèmia Espanyola amb les tres següents accepcions:

1. “Que pertany o és relatiu al canvi de sexe”
2. “Dit d’una persona: Que se sent del sexe contrari i adopta la seva vestimenta i comportaments”
3. “Dit d’una persona: Que mitjançant tractament hormonal i intervenció quirúrgica adquireix els caràcters sexuals del sexe oposat”

Per a començar a parlar d’aquesta paraula, i abans d’entrar en la seva història i altres significats, llegint aquestes accepcions, ens queda clara una cosa: Transsexualitat significa canvi. Això, directament, vol dir que una persona trans, o com diu el diccionari, transsexual, és una persona que neix amb un sexe (i amb un gènere) i durant la seva vida, mitjançant tractaments mèdics el canvia. Aquesta definició ens dona molt clarament una idea errònia del que és una persona trans. Una persona trans, en cap moment i en cap circumstància (a excepció de gèneres no binaris, gèneres fluids, i d’altres mencionats més endavant) canvia el seu gènere. Per exemple, posem el cas de la persona X, que quan neix, tenint en compte que ho fa amb uns genitals que s’associen a allò que és masculí (penis, testicles) se l’assigna el gènere masculí, però quan compleix els setze anys diu a tothom que vertaderament és una noia. En aquest cas, com en tots els altres casos de totes les persones trans, la persona X no ha fet cap canvi, sinó que ha descobert la seva identitat, de la mateixa manera que totes les persones descobrim (o confirmem) la nostra sexualitat quan tenim aproximadament dotze anys, sigui de forma conscient o inconscient.

Per últim, cal aclarir que les persones trans, tot i que social (i legalment, a Espanya¹⁴) són forçades a passar per tractaments hormonals per a ser reconegudes, però no tenen cap mena de necessitat de passar per aquests processos, ja que és una decisió totalment personal i optativa.

¹⁴ Legalment a Espanya és obligatori passar per un mínim de dos anys de tractaments hormonals i ser diagnosticat tant per un psicòleg com per un psiquiatre i per un metge de capçalera com a persona trans (i persona que no sofreix de cap trastorn de personalitat, entre d’altres) i presentar els informes en qüestió, més un de mèdic que certifiqui que la durada mínima del tractament ha estat completa per a poder canviar el nom i el sexe (en el cas de persones menors d’edat aquesta opció no és possible) de la persona en qüestió als seus documents d’identitat com ara DNI, passaport, etc. Segons la llei orgànica 3/2007 que va estar publicada al BOE el dia 23 d’octubre de 2018.

Una altra definició, en aquest cas cortesia d'*Enciclopèdia Catalana* és la següent:

“[de sexual]

adj i m i f PSIC 1 Dit de l'individu que per les seves característiques físiques, anatòmiques, cromosòmiques, gonadals i hormonals és d'un determinat sexe, però té el convenciment total i absolut de pertànyer a l'oposat i que el seu sexe aparent és un error de la natura.”

La paraula transsexual, posant-nos en un context històric, ha sigut, i encara ho és, una paraula creada per a denominar un trastorn mental i el que era considerat com un delictes contra la salut pública, és a dir, la paraula transsexual és una paraula que va ser elaborada per a denominar a les persones trans com a malaltes en l'àmbit mental (patologització del terme) i com a delinqüents. És per això que la majoria de persones trans prefereixen no fer-la servir, ja que a més a més de patologitzar les persones trans (els termes de transsexualitat femenina i transsexualitat masculina van figurar a la llista de malalties mentals de l'Organització Mundial de la Salut fins a l'any 2018, tot i que avui dia encara figuren a les llistes de desordres¹⁵) redueix i classifica les persones trans a la seva genitalitat i expressa que aquestes són quelcom una d'equivocació de la natura o que aquestes habiten cossos erronis entesos com a presons metafòriques.

Transgènere:

Entre les definicions que es poden trobar de la paraula transgènere, una d'elles és la següent:

"nom masculí

Distinció sexual de les persones que no se senten identificades, parcialment o totalment, amb el gènere amb el qual van néixer"

Aquesta definició, tot i que com podem observar, té menys connotacions negatives, continua basant-se en la idea del "canvi de gènere". La paraula transgènere és preferida per moltes persones trans enfront de la paraula transsexual, ja que aquesta no té cap connotació històrica negativa. També es fa servir per a denominar les persones trans que no han passat per cap tractament hormonal o quirúrgic, centrant novament la validació, classificació i denominació de les persones trans en els tractaments que segueixen o poden seguir les mateixes.

Travesti:

La definició que ens ofereix la RAE per aquest terme és la següent:

“ 1. m. i f. Persona, generalment home, que es vesteix i es caracteritza com algú del sexe contrari.”

Una persona travesti és, per exemple una dona la qual té una aparença física socialment associada a l'home, i a la inversa. Aquest terme cada cop està perdent més la seva essència, ja que cada vegada més individus trenquen aquesta associació d'una determinada aparença amb un gènere en concret.

¹⁵ <https://www.lavanguardia.com/vida/20180618/45223257430/oms-transexualidad-enfermedad-mental.html>

Aquest col·lectiu és normalment confós amb les persones trans i amb els artistes de drag, però no s'hi apropa. Les persones que es defineixen com a travestis es caracteritzen per no seguir els rols de gènere associats amb l'aparença física, o per tenir una expressió (no identitat) de gènere diferent de la que per norma general se'ls associa, és a dir, homes que vesteixen de forma socialment femenina i dones que ho fan de forma socialment masculina per una raó estètica, però aquestes persones tant poden ser cisgènere com trans. La diferència que tenen amb els artistes de drag (drag queens i drag kings) és que les persones que es defineixen com a travestis no ho fan (amb l'excepció dels que són artistes de drag) per motius d'espectacle sinó per estètica i comoditat.

Trans:

Aquesta paraula és considerada entre les persones del col·lectiu com la més adient i correcta, ja que és el que coneixem com a "terme paraigües". Sota aquesta paraula, sense cap mena d'història o connotació negativa, ja que ha sigut elaborada per les mateixes persones del col·lectiu, hi caben totes les persones trans, sense ser patologitzades ni classificades pels tractaments mèdics que hagin pogut rebre, els seus genitals, o qualsevol característica física.

Drag queens i Drag kings:

El drag, també a vegades anomenat transformisme, consisteix en una expressió artística escènica, o de *performance*, realitzada per drag queens i drag kings, aquesta manifestació artística consisteix, normalment (ja que existeixen diversos corrents) en la interpretació d'un personatge androgin, masculí o femení que trenca amb els estereotips de gènere. Aquest tipus de personatges poden ser interpretats per qualsevol persona, tot i que està normalment relacionat amb homes homosexuals.

A més a més de la confusió que es dona amb diversos termes i conceptes, també existeixen diferents dubtes generals que envolten les persones trans, aquests són alguns d'ells:

1. Què és la transició o trànsit?

La transició o trànsit és el procés o període de temps pel qual passen algunes persones trans quan decideixen seguir tractaments hormonals, intervencions quirúrgiques, etc.

2. Què és la identitat de gènere?

La identitat de gènere és la consciència de pertànyer a un gènere en específic i a causa d'això l'apropiació i manifestació d'allò que s'associa a l'individu de forma personal, és a dir, la identitat de gènere és al gènere el que l'orientació sexual és a la sexualitat.

3. La identitat de gènere té alguna cosa a veure amb l'orientació sexual?

L'orientació sexual és la inclinació o preferència de compartir relacions sexuals i romàntiques amb un grup de persones determinat, és a dir, l'orientació sexual, encara que també pugui ser considerada un aspecte de la nostra identitat com a individus, fa referència a allò que "ens agrada", mentre que la identitat de gènere únicament fa referència a qui som, per tant, de la mateixa manera que existeixen individus cisgènere heterosexuales, bisexuals, homosexuals i asexuals, existeixen individus trans heterosexuales, bisexuals, homosexuals i asexuals.

4. Per què les persones trans rebutgen el lema de "love is love" o "love wins"?

Diversos col·lectius, sobretot al mes de Juny, mes de l'orgull internacional, manifesten sempre el seu rebuig al lema "love is love" i això és perquè com hem pogut veure en infinitat d'ocasions (encara avui), els col·lectius d'homosexuals o bisexuals són àmpliament més tolerats quan aquests mantenen relacions amoroses tradicionals, monògames i amb la imitació dels rols de gènere sentimentals (la imposició dels conceptes d'actiu i passiu per a imposar una figura "dèbil" a la relació, imitant la visió tradicional que es té de la dona, i una de més poderosa, fent el mateix amb el rol d'home).

Aquest lema sembla dir que les persones lgb són respectades únicament quan mantenen una relació amorosa romàntica amb la qual el públic més tradicional es pot sentir identificat (no mereixen rebre odi per no "trencar la seva història d'amor"). A més a més d'això, aquest lema que vol representar la comunitat LGTB exclou totalment a les persones trans, ja que aquestes en cap moment estan discriminades per les seves relacions afectives o sexuals sinó per la seva identitat i existència. A més a més d'excloure a aquelles persones que no tenen intenció d'enamorar-se o de fer-ho de forma no tradicional i de romantitzar la lluita d'esperit combatiu i reivindicatiu.

DEFINICIÓ DE LA “TEORIA QUEER” I LA IDEOLOGIA DE GÈNERE:

En aquests darrers mesos, “la teoria queer” i “la ideologia de gènere” han sigut termes molt pronunciats en ambients polítics i mitjans de comunicació controversials, ja que segons sectors socials reaccionaris ambdues coses tenen connotacions masclistes, sexistes i perjudicials per a la societat.

Per a entendre aquestes dues corrents, abans hem de tenir clar què són i qui n'és el responsable.

Si volem entendre el primer cas i més recent, la teoria queer, hem de saber abans de res el significat de la paraula “Queer”. La paraula queer és un adjectiu que al començament dels moviments pro LGBT (anys seixanta i setanta) es feia servir per a denominar de forma despectiva persones com ara gais molt femenins, persones trans, lesbianes molt masculines, etc. Aquest terme, el qual podem traduir com a “desviat”, va ser re apropiat per les persones LGBT per a poder eliminar la seva càrrega despectiva.

Actualment una de les definicions que podem trobar de la paraula “Queer” és:

“Queer” és una paraula que descriu una identitat de gènere i sexual diferent de l'heterosexual i cisgènere. Les persones lesbianes, gais, bisexuals i transgènere poden arribar a identificar-se amb la paraula “queer”.

Què és, doncs, la teoria queer i qui n'és l'autor?

En un primer moment, si no estem familiaritzats amb el terme de “teoria queer” podem fer una recerca a internet i trobar definicions a l'estil de la Viquipèdia, com ara la següent, extreta de la mateixa pàgina:

“La teoria queer (de l'anglès queer: 'estraný' o 'bord', utilitzat durant molt de temps com a eufemisme per a referir-se als homosexuals) és una teoria sobre el gènere que afirma que l'orientació sexual i la identitat sexual o de gènere de les persones són el resultat d'una construcció social i que, per tant, no existeixen rols sexuals essencials o biològicament inscrits en la naturalesa humana, sinó formes socialment variables de desenvolupar un o diversos rols sexuals.”¹⁶

Aquest tipus de definicions poden portar-nos a més confusions encara, ja que no són del tot acurades. La teoria queer moltes vegades es confon amb un seguit de llibres en concret escrits per un autor determinat, però realment la teoria queer la conformen tot el conjunt de textos, pensaments, obres, llibres, estudis i reflexions dels autors que s'autodenominen queer i que es dediquen a l'estudi de temes de gènere i sexualitat, com per exemple, una de les autores que he llegit per a fer aquest treball, Judith Butler, els llibres de la qual pertanyen a la “teoria queer”. És per això, pel fet que estigui formada per molts autors, llibres, textos i pensaments diferents que la teoria queer no té uns ideals concrets, diverses de les reflexions que engloba es poden contradir perfectament i no és cap dogma, és més aviat un camp d'estudi.

I què és la ideologia de gènere?

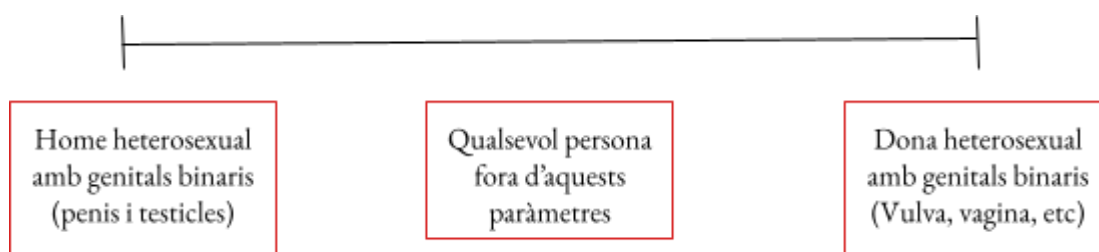
La ideologia de gènere és el mateix, tot i que aquest nom va ser creat per sectors polítics reaccionaris de dretes a Espanya com a estratègia periodística i alhora per un sector de l'església catòlica.

¹⁶ https://ca.wikipedia.org/wiki/Teoria_queer

DEFINICIÓ DEL NO BINARISME:

Per a entendre què és el no binarisme abans hem de saber que hem de saber que existeixen dos tipus de formes d'entendre aquest concepte. La forma més estricta i menys convencional entén el binarisme com una classificació que engloba tant l'orientació sexual, com els genitals, la identitat de gènere i fins i tot l'expressió de gènere.

Dins d'aquest model o classificació, la identitat de gènere i l'orientació sexual es donen per sabudes segons les característiques biològiques, és a dir, s'associen els genitals a un gènere en concret i aquest és associat a una orientació sexual determinada, el que passa quan una persona amb testicles i penis és automàticament associada amb un home i aquest amb l'heterosexualitat i l'atracció a dones associades alhora amb un altre tipus de genitals, orientació sexual i aparença. Totes les persones que encaixen en aquest tipus de classificacions es poden considerar binàries. Per tant, totes aquelles persones que no entren dins d'aquests paràmetres no són considerats com a binaris, persones com ara intersexuals, persones que no es consideren homes ni dones, etc. Per a poder visualitzar millor el concepte de no binarisme entès d'aquesta manera, hem d'imaginar-nos la classificació de persones segons aquests paràmetres com una recta sobre la qual ens podem moure:

La segona manera d'entendre el binarisme i el no binarisme, la qual està molt més estesa, popularitzada i acceptada engloba únicament la identitat de gènere, més enllà de l'orientació sexual, els genitals i l'expressió de gènere (d'aquesta manera serà utilitzat el terme en aquest treball), essent les persones no binàries persones que no s'identifiquen amb identitats exclusivament femenines ni masculines, és a dir, persones que no són homes ni dones.

El no binarisme no ha de ser confós per un "tercer gènere" construït de la mateixa manera que el gènere femení o el masculí, ja que aquest és un espectre (és a dir, una línia com la representada en la imatge superior, una forma d'expressió que agrupa un conjunt d'identitats relacionades i les quals tenen la mateixa base, la no pertinença als dos gèneres binaris masculí i femení) en el qual les persones poden moure's.

Dins l'espectre del no binarisme podem trobar identitats com ara els gèneres fluids, els agèneres, entre d'altres. Aquestes persones poden identificar-se amb qualsevol mena de pronom, segons la preferència de l'individu, però sel's associa el conegut com a pronom neutre (en castellà "elle", en anglès "they", en català "elle"), incorporat a la llista de mots que possiblement podrien formar part de la nova edició del diccionari de la RAE i eliminat poques setmanes després, definit de la següent manera per part de la institució de la llengua espanyola:

"Elle pron. Pronom d'ús no generalitzat creat per a fer al·lusió a aquells que puguin no sentir-se identificats amb cap dels dos gèneres tradicionalment existents."¹⁷

17

<https://www.eltiempo.com/vida/educacion/la-rae-elimina-de-su-observatorio-de-palabras-el-pronombre-elle-por-confusion-generada-547220>

UNA MIRADA A ESCALA MUNDIAL

- *Quina és l'acceptació cap a les persones trans arreu del món?*-

"La construcció d'un món solidari, sense injustícies ni violència, només és possible si totes les nacions i tots els individus ens esforcem a promoure, arreu del món, els drets i les llibertats de la Declaració dels Drets Humans".¹⁸

En aquest apartat del treball analitzaré les condicions de vida de les persones trans en diferents països de cinc continents del món seguint els següents paràmetres:

- Lleis que prohibeixin l'existència i manifestació de les persones trans.
- Lleis que permetin a persones trans realitzar tràmits com ara el canvi de nom i gènere als documents personals de forma senzilla, assequible i raonable.
- Penes com ara la presó, la mort o multes per a persones trans o les seves famílies.
- L'existència de lleis de protecció a persones trans.
- La quantitat de persones trans assassinades anualment per milió d'habitants.
- L'esperança de vida de les persones trans al país a parlar.
- La quantitat de suïcidis de persones trans al país en qüestió.
- La taxa d'atur de persones trans al país de referència.
- Les facilitats o impediments dels tràmits pels quals una persona trans ha de passar per tal d'aconseguir hormones, bloquejadors hormonal, operacions, etcètera.

Per a fer aquesta anàlisi consultaré principalment publicacions dels instituts d'estadística de cada país, a més a més d'altres fonts oficials, com per exemple codis penals i decrets i lleis en vigor. En cas que no existís una font oficial fiable de la qual extreure dades serà especificat al treball, i em basaré en notícies i fonts oficials de països veïns, testimonis, etcètera.

Els països que analitzaré seran els següents:

Continent asiàtic:

- Xina
- Rússia

Amèrica del nord:

- Canadà
- Els Estats Units

Europa:

- Espanya
- Regne Unit

Continent africà:

- Marroc
- Algèria

Amèrica del sud:

- Brasil
- Argentina

¹⁸ Declaració oficial dels drets humans. <http://www.amnistiacatalunya.org/edu/docs/nu-dudh-senzilla.htm>

XINA:

La Xina, que l'any 2018 comptava amb un total de 1.393 milers de milions d'habitants, és un país on les persones trans, allà anomenades *Tongzhi* (同志, pinyin tongzhi), *kuaxingbie* (跨性别, kùaxìngbié), Bin Tai o Biantai van començar a aparèixer a les lleis de forma específica quan l'any 2009 el govern xinès va fer il·legal per als menors d'edat canviar el seu nom i gènere als documents d'identitat i registres oficials, i va fer obligatori per a les persones d'un mínim de vint anys, el fet d'haver passat per quiròfan per tal de realitzar-se la coneguda "reassignació de sexe" (en relació amb això, s'ha de demostrar que es tenia la intenció de realitzar-la o que va estar realitzada cinc anys abans de la petició de canvi de nom i gènere i per a la qual és necessari el permís de la família, fins i tot en majors d'edat) i a més a més el vistiplau de la família independentment de l'edat de l'afectat.

Pel que fa al canvi de la llei des de 2009 s'ha d'aclarir que l'any 2014 la regió xinesa de Shanxi va permetre per als menors d'edat el canvi del gènere amb el permís dels tutors legals, d'aquesta manera en cas que l'afectat tingues intenció de contraure un matrimoni heterosexual ho podria fer.

Pel que fa a l'àmbit social, per a les persones trans a la Xina, existeix una doble invisibilització, ja que pràcticament no existeixen de cara als mitjans de comunicació, cosa que genera una falta d'informació pública molt important, i tot i que no hi ha una persecució cap a aquest col·lectiu, tampoc existeix cap mena de facilitació mèdica, obligant en molts casos a les persones trans a autosubministrar-se hormones obtingudes a través de canals il·legals.

El fet que no existeixi cap mena de visibilitat ni informació per a i sobre les persones trans a la Xina fa que tampoc puguem saber quina és l'esperança de vida mitjana de les persones trans al país, igual que passa amb la quantitat de suïcidis anuals que es produeixen. El que sí que podem saber, és que en aquest país la taxa d'atur de les persones trans és molt elevada, ja que no es pot canviar el nom dels expedients acadèmics fins i tot després d'haver aconseguit fer el canvi de nom i gènere als documents d'identitat, i la discordança entre un gènere i altre és una de les causes que les persones trans a xina no puguin accedir a la vida laboral.

En conclusió: la Xina és un país en el qual les persones trans són invisibles, tant en l'àmbit social, tenint en compte la nul·la representació als mitjans de comunicació, com en l'àmbit legal, ja que no existeixen lleis que protegeixin a les persones trans o que els hi permetin de forma digna i assequible la realització de tràmits com ara el canvi de nom i gènere als documents d'identitat, o la cobertura mèdica, incloent-hi la subministració d'hormones, bloquejadors, etcètera.

RÚSSIA:

Ser una persona pertanyent al col·lectiu LGTB o a les lluites feministes i antiracistes a Rússia és pràcticament impossible, però ser una persona trans resulta encara més complicat. Sota el govern de l'actual president Vladimir Putin, aliat de l'església ortodoxa, s'ha viscut al país una persecució violenta enfront de les persones LGBT. Fins i tot, l'any 2017, Novaya Gazeta, un diari rus, va denunciar la repressió policial que es donava al territori, la qual va arribar al punt de no únicament prohibir en l'àmbit legal l'existència de les persones d'aquest col·lectiu sinó que també es van construir presons especialitzades a les quals encara avui dia es realitzen tortures diverses als detinguts. Centenars de denúncies s'han donat cap a les autoritats de Rússia, i més concretament de Txetxènia, on han sigut acusades d'amenaçar les famílies de les persones trans i de tenir una conducta especialment violenta cap a les persones que conformen el col·lectiu.

És evident que en aquest país és totalment il·legal realitzar cap canvi de nom o gènere als documents d'identitat, i que les úniques lleis que tenen a veure amb les persones trans a Rússia són aquelles que les persegueixen. A causa de les múltiples denúncies i escàndols socials que ha tingut aquest país per aquest tema, no podem trobar cap estadística oficial o fiable que ens documenti l'esperança de vida i la taxa d'atur o de mort de les persones trans al territori.

En conclusió: No és una dada sorprenent que la majoria de les persones trans a Rússia emigrin del país cap a Canadà o els Estats Units, ja que ser part de la comunitat LGTB i més especialment ser trans a Rússia és cometre un crim des del punt de vista de les autoritats del país.

CANADÀ:

Els drets de les persones trans a Canadà són completament diferents del que s'ha vist fins ara. Canadà és un país que ha lluitat per la igualtat de les persones LGTB de forma exemplar, amb procediments assequibles per al canvi de nom i gènere, i amb missions i protecció contra la discriminació. Fins i tot, i des del 31 d'agost de l'any 2017, els ciutadans de Canadà poden tenir als seus passaports i documents d'identitat oficials el gènere no especificat (X), a més a més del masculí i el femení.

Totes aquestes mesures es reafirmen amb les lleis que prohibeixen i cataloguen com a delictes a tot el territori de Canadà la discriminació i l'assetjament a les persones LGBT, tant en un ambient laboral privat i públic, com estudiantil, d'habitatge, de salut o publicitat.

Aquests fets tenen un impacte molt significatiu a la vida de les persones trans, que a Canadà no tenen una esperança de la mateixa inferior a la mitjana entre la resta de població, i que no compten amb una taxa de suïcidi o atur més elevada que la de qualsevol altra persona.

En conclusió: Canadà és un país on les persones trans tenen l'oportunitat de viure sense cap complicació burocràtica o social.

ESTATS UNITS:

Els Estats Units, és un país poblat per 330,222,422 persones. En aquest país, sota l'administració de l'actual president Donald Trump, s'ha retrocedit considerablement pel que fa a les lleis que fan referència a temes d'igualtat social des del passat govern liderat per Barack Obama. Peticions per part de la presidència cap al Tribunal Suprem com ara la prohibició de que les persones trans no puguin accedir a l'exèrcit o escollir els lavabos públics segons el seu gènere dins de centres d'educació no causen cap escàndol social sota diverses lleis entrades en vigor l'any 2019 a Kansas, Oklahoma, Carolina del nord i Mississipi, que limiten els drets humans de les persones que conformen el col·lectiu LGBT, i més especialment les persones trans.

Aquestes lleis busquen impossibilitar l'adopció d'infants per part de persones trans, a més a més de la coneguda estratègia legal del "Gay panic" o "Trans panic", en vigor a quaranta-dos estats, la qual té l'únic objectiu d'excusar comportaments extremadament violents com ara assassinats o agressions a persones LGBT, i més concretament a persones trans, al·legant que la identitat de gènere o l'orientació sexual de la víctima és l'única i principal causant del pànic i la conducta violenta de l'acusat, i que per tant, no s'ha de considerar un delictes d'odi sinó un acte de defensa pròpia.

La revista *Pediatrics*, la qual és editada per l'acadèmia de pediatria americana, va publicar un article¹⁹ analitzant dades provinents de l'enquesta *Profiles of student life: Attitudes and behaviors* realitzada a un total de 120.617 adolescents d'entre onze i dinou anys (juny de 2012-Maig 2015) en relació amb la taxa de suïcidi en menors d'edat trans i en va treure els resultats següents:

- Nois trans: El 50,8% ho van intentar com a mínim una vegada.
- Adolescents no binàris: El 48.1% ho van intentar com a mínim una vegada.
- Noies trans: el 29,9% ho van intentar com a mínim una vegada.

En conclusió: Els Estats Units no són un país idoni per a la vida de les persones trans, amb cada vegada més lleis prohibint l'existència i manifestació del col·lectiu, aquest territori resulta hostil per al desenvolupament i el creixement personal de qualsevol persona trans.

ESPANYA:

Espanya actualment té un total de 46,94 milions d'habitants. A Espanya actualment existeixen diverses lleis en relació amb les persones trans, però no existeix cap llei estatal (és a dir, que únicament alguns territoris compten amb lleis que incloïxin tràmits com ara el canvi de nom i gènere als documents d'identitat de les persones trans). L'esperança de vida mitjana de les persones trans a Espanya és aproximadament de trenta-cinc anys, en l'àmbit laboral, més del 80% de les persones trans es troben en situació d'atur, segons l'estudi *Transsexualidad en España* realitzat per la universitat de Màlaga.

No obstant això, a Espanya existeix una llei que permet a les persones trans majors d'edat i als menors amb l'aprovació dels tutors legals la possibilitat d'aconseguir a través de la Seguretat Social tractaments hormonals, els quals són un requisit obligatori (el tractament d'una durada mínima de dos anys) per a realitzar el canvi de nom als documents d'identitat en cas de menors d'edat i de nom i gènere en cas de majors) i operacions.

En relació amb els canvis a la documentació, a Espanya és legal únicament en casos que es presenti un informe mèdic que certifiqui que la persona en qüestió s'ha sotmès a un tractament mèdic durant un mínim de dos anys, a més d'un informe psicològic que diagnostiqui l'afectat amb disfòria de gènere i altres trastorns associats a la transsexualitat, a més a més de descartar trastorns d'identitat i de personalitat concrets. En aquest territori els menors d'edat poden canviar el nom als documents, mentre que els majors poden canviar també el gènere²⁰.

En conclusió: Espanya és un país en què les persones trans enfronten problemes burocràtics i socials, com ara en l'àmbit laboral i d'habitatge, de la mateixa manera que compta amb una esperança de vida més d'un 50% més baixa que en comparació amb la resta de la població, però no existeix cap mena de llei de persecució i existeixen al país associacions d'ajuda independents com ara Trànsit o Crysallis, que ajuden molt considerablement a les persones trans tant en l'àmbit legal com social i personal.

¹⁹ <https://pediatrics.aappublications.org/content/142/4/e20174218>

²⁰ Llei 3/2007, de 15 de març, reguladora de la certificació registral de la menció relativa al sexe de les persones, publicada al BOE

REGNE UNIT:

El Regne Unit és un territori que actualment està poblat per un total de 66,65 milions d'habitants.

Al Regne Unit actualment existeixen diverses lleis especialment pensades per a les persones trans, una d'elles és la llei de reconeixement de gènere, que es va aprovar gràcies a la participació del Tribunal Europeu dels Drets Humans en contra del Regne Unit, el parlament del qual la va aprovar l'any 2002. El canvi de gènere doncs, es va incloure finalment l'any 2010 com una característica protegida per la coneguda llei d'igualtat del país. Aquest procés actualment es pot aconseguir sense necessitat de realitzar-se una operació de "reassignació" obligatòria, però continua sent obligatori sotmetre's a processos d'hormonació i de "demostració del gènere viscut".²¹

De forma teòrica, qualsevol persona trans té la possibilitat de corregir els seus documents legals al Regne Unit, però en la pràctica és molt diferent, igual com passa a Espanya, als Estats Units, i a molts altres països. És a dir, a més a més de les dificultats per a corregir aquests documents, en determinats processos burocràtics encara que existeixi un document firmat per un jutge en el qual se certifiqui la identitat de gènere i el nom de la persona en qüestió, aquesta no es respecta.

Un exemple d'aquest fenomen pot ser la polèmica notícia que va protagonitzar Freddy McConnell, un home trans que va donar a llum al seu fill al Regne Unit, i que després d'una lluita legal contra la justícia britànica per a aparèixer al certificat de naixement del seu fill com a pare i no com a mare, ha perdut el cas sota els següents arguments que dona el jutge Andrew McFarlane a les seves conclusions:

"Hi ha una diferència material entre el gènere d'una persona i la seva condició com a progenitor. Ser "mare", tot i que fins ara sempre ha estat associat amb ser dona, és l'estatut que s'otorga a una persona que es sotmet al procés físic i biològic d'un embaràs i de l'acte de donar a llum.

"Ara és mèdica i legalment possible per a una persona, el gènere de la qual es reconeix com a masculí, passar per un embaràs i donar a llum, però si bé el gènere d'aquesta persona és "masculí", el seu estatut parental, que deriva del seu paper biològic al part, és el de "mare".²²

Aquest és un exemple de com les lleis contenen "excepcions" i casos en els quals no es respecta la identitat, fins i tot reconeguda legalment, d'una persona trans.

En altres àmbits, les persones trans al Regne Unit no són considerades com a "malaltes" sinó com persones amb una "condició mèdica àmpliament reconeguda" des del desembre de 2002, un any abans que a Anglaterra i Gal·les s'aprovés la llei contra els discursos d'odi (Llei de Justícia penal de 2003 aprovada pel parlament del Regne Unit.) Aquesta llei té l'objectiu d'impedir la discriminació en l'àmbit del treball i l'educació, tot i que segons un informe escrit per Total Jobs, una pàgina web d'empleats britànics que va enquestar 450 persones trans treballadores, un 36% dels mateixos han renunciat a una feina per motius de discriminació, i fins a un 60% l'han patit en algun moment.²³

²¹ En diversos països a les persones trans se les obliga a demostrar la seva identitat de gènere mitjançant informes mèdics, psicològics, documents oficials amb noms canviats, entre altres.

²² https://www.eldiario.es/internacional/hombre-trans-pierde-batalla-registrarse_1_1347860.html

²³ <https://atclibertad.wordpress.com/2017/10/28/discriminacion-de-las-personas-trans-en-el-ambito-laboral/>

En aquest país no existeixen estadístiques oficials de taxes d'atur i suïcidis oficials específiques sobre persones trans, per tant no s'ha pogut fer un estudi d'aquest apartat.

En conclusió: El Regne Unit no es diferencia d'altres països Europeus per a les persones trans. És a dir, existeixen lleis de protecció escrites sobre el paper que moltes vegades no són accessibles per a tothom o no funcionen en tots els casos, existeix una forta discriminació laboral i en l'àmbit acadèmic per a les persones trans, tot i l'existència d'una llei que ho prohibeixi, no es contempla l'existència de les persones no binàries i encara és completament necessari sotmetre's a processos hormonals obligatoris per a poder realitzar els tràmits burocràtics pertinents per al canvi de documents. Però tot i això és un país en què la vida per a les persones trans és possible.

MARROC:

El Marroc és actualment un país que compta amb un total de 36,30 milions d'habitants (2018), i d'aquesta població, aquells que pertanyen a la comunitat LGTB, en especial les persones trans, s'enfronten a múltiples desafiaments legals i socials que la resta de la població no experimenta.

En aquest país, el fet de pertànyer a la comunitat LGTB és considerat un delicte castigat amb la presó i la persecució dels membres.²⁴ Això ho podem veure reflectit, per exemple, en qualsevol de les tantes notícies que apareixen sobre persecucions, assassinats, violacions i deteniments de persones trans al país, com per ara els casos de Sonia, M., Thalia, Mahassim, Altagracia i milers més.

Casos com els d'aquests joves trans que aconsegueixen contactar amb mitjans de comunicació aliens al Marroc i escapar del país es filtren i arriben als nostres diaris, explicant-nos tot el que pateixen al seu lloc d'origen.

En aquest estat, és totalment il·legal ser una persona trans, per tant no existeix cap mena de llei que permeti la correcció de documents o la prohibició dels discursos d'odi. De la mateixa manera, les persones trans no tenen oportunitats laborals, sinó que la majoria han de viure amagats de la societat i, en molts casos, dedicant-se a la prostitució per a sobreviure.

A causa de la persecució de persones trans i d'altres persones pertanyents a la comunitat LGBT per part de la justícia del Marroc, no existeix cap font fiable per a l'anàlisi de les taxes de suïcidi i atur de les persones trans.

En conclusió: El Marroc és un país hostil per a la vida de les persones trans, que són perseguides, empresonades, forçades prostituir-se per a sobreviure, assassinades, violades, agredides i mancants de drets humans. La vida d'aquest col·lectiu al país resulta complicada, i moltes vegades viscuda d'amagat, de la mateixa manera que en altres països ja mencionats.

ALGÈRIA:

La situació de les persones trans a Algèria, país poblat amb 42,23 milions d'habitants, és similar a la que existeix a Rússia i al Marroc. Els habitants pertanyents a la comunitat LGBT són perseguits i condemnats amb multes de fins a deu mil dinars algerins i penes de presó de fins a tres anys per conductes contra natura i de lascívia, segons diuen els articles 333 i 338 del codi penal algerí, ja que el fet de pertànyer a la comunitat LGBT es considera un atemptat contra els valors morals i socials del poble algerí.

²⁴ Article 489 del codi penal marroquí que estableix fins a tres anys de presó per comportaments contra natura o de lascívia

En aquest país està completament prohibit realitzar cap mena de tràmit per a la correcció dels documents d'identitat de les persones trans, de la mateixa manera que també és impossible rebre cap classe de tractament mèdic, protecció legal per a treballadors o menors, protecció de parella o dels drets laborals i d'habitatge. Algèria no proporciona cap mena de font fiable per a determinar les taxes oficials d'atur i suïcidi de persones trans.

En conclusió: Les persones trans a Algèria pateixen una discriminació molt potent tan social com per part de l'estat, que els castiga amb penes de fins a tres anys de presó. No existeix cap campanya específica de persecució a les persones trans, no obstant això, en aquest país les persones trans són perseguides, assassinades, amenaçades i agredides de forma sistemàtica, impossibilitant una convivència i supervivència per al col·lectiu.

BRASIL:

El Brasil, amb 211,38 milions d'habitants, és considerat el país més perillós del món per a les persones trans, a causa del fet que és el país on més assassinats de persones trans es registren²⁵.

L'esperança de vida de les persones trans al Brasil és d'un aproximat de trenta-cinc anys, a diferència de la mitjana de la resta de la població, que és de setanta-cinc, segons l'Institut Brasiler de Geografia i Estadística. En aquest país la gran majoria de les persones trans (un 90% segons les dades oficials) es veuen obligades a dedicar-se a la prostitució, en especial les dones trans i travestis, les quals són més vulnerables a la violència pels seus oficis i condicions de dones.

En aquest estat, tot i que no existeix una normativa específica per al canvi de documents de les persones trans, és possible realitzar aquest tràmit mitjançant un procés judicial i una operació de reassignació obligatòria, a més a més que està permès utilitzar el conegut com a nom social en àmbits com ara el laboral o educatiu. Tampoc existeix cap llei general que prohibeixi la discriminació per motius sexuals o d'identitat, però sí que existeixen diverses jurisdiccions al Brasil on han sigut acceptades lleis d'aquesta índole.

En conclusió: Al Brasil no es realitzen campanyes estatals per a la persecució de persones trans, de la mateixa manera que existeixen diverses lleis per a la protecció d'alguns drets d'aquestes en algunes jurisdiccions, però és considerat el país més perillós del món per a les persones trans, donada la quantitat d'assassinats i agressions anuals que es produeixen i es registren de forma oficial, deixant de costat aquelles que no són enregistrades com a assassinats per delictes d'odi. Al Brasil les persones trans viuen en situacions de precarietat i manquen d'oportunitats laborals, com demostren les dades oficials que diuen com fins a un 90% de les dones trans i travestis es dediquen a la prostitució per la inexistència d'oportunitats laborals. És per tot això que el Brasil és un país hostil per a les persones trans, on la vida d'aquestes es troba en perill de forma constant.

²⁵ L'any 2019 es van enregistrar de forma oficial 123 assassinats de persones trans, segons un informe de l'ONU elaborat pel grup Gai de Bahia. L'any 2016 van ser registrats els assassinats de 347 persones.

ARGENTINA:

A l'Argentina, un país amb més de quaranta milions d'habitants, la majoria d'aquells que són trans viuen en la pobresa i la indigència, la majoria de les vegades dedicant-se al treball sexual per a sobreviure, cosa que ha provocat que el passat quatre de setembre d'aquest any s'establís per primera vegada un cup laboral trans, el qual diu que un mínim d'un 1% dels treballs del sector públic han de ser ocupats per persones trans.

L'Organització dels Estats Americans, a la seva pàgina, ens diu el següent:

“A través del Registre de Violència, la Comissió Interamericana dels Drets Humans va observar que el 80 per cent dels assassinats de dones trans que apareixen en el Registre tenien trenta-cinc anys o menys. Això coincideix amb la informació d'organitzacions de la societat civil que la mitjana d'expectativa de vida de les dones trans a Amèrica Llatina és de trenta-cinc anys, la qual cosa reflecteix que moltes moren assassinades. A través de diverses eines de monitoratge, incloent-hi audiències públiques sobre el tema, la *CIDH també ha rebut informació sobre els tipus de violència que afecta els homes trans, la qual ocorre sobretot en l'esfera privada i està relacionada amb la violència familiar, i en els sectors de salut i educació.”

Això ens revela que també a Argentina, l'expectativa de vida mitjana de les persones trans sobretot les dones, és d'uns trenta-cinc anys, en contrast amb les lleis que s'apliquen al país, les quals han estat considerades com les més progressistes d'Amèrica. Les lleis trans a Argentina permeten als individus trans realitzar tots els tràmits burocràtics en relació amb les dades oficials personals (nom, gènere) sense cap barrera, tractament mèdic obligatori (operacions, hormones, etcètera) o aprovació d'un jutge o un metge. Tot i l'existència d'aquests decrets, encara no existeix cap llei de protecció per a les vides trans, les quals es veuen atacades diàriament.

Les persones trans en aquest estat es veuen atacades per sectors radicals de la població i per la pobresa, la precarietat, i la falta d'oportunitats laborals, tot i l'existència d'un cup laboral. Segons l'Institut Nacional d'Estadística i Censos, a Argentina el 85,3% de les dones trans es dediquen a la prostitució com a forma de cobrir les seves necessitats bàsiques, les quals són propenses a sofrir abusos policials i morts pel mal ús de la silicona industrial.

En conclusió: L'Argentina, tot i ser un país amb una legislació que contempla les persones trans i la seva seguretat en alguns aspectes, és un país molt hostil per a la seva supervivència, en especial per a les dones trans, la majoria de les quals viuen en la pobresa, es veuen forçades a prostituir-se per a subsistir i són víctimes d'agressions, assassinats, abusos policials, i problemes mèdics greus a causa del mal ús de la silicona industrial en cirurgies estètiques precàries i no professionals.

ALTRES DADES DE PAÏSOS NO MENCIONATS:

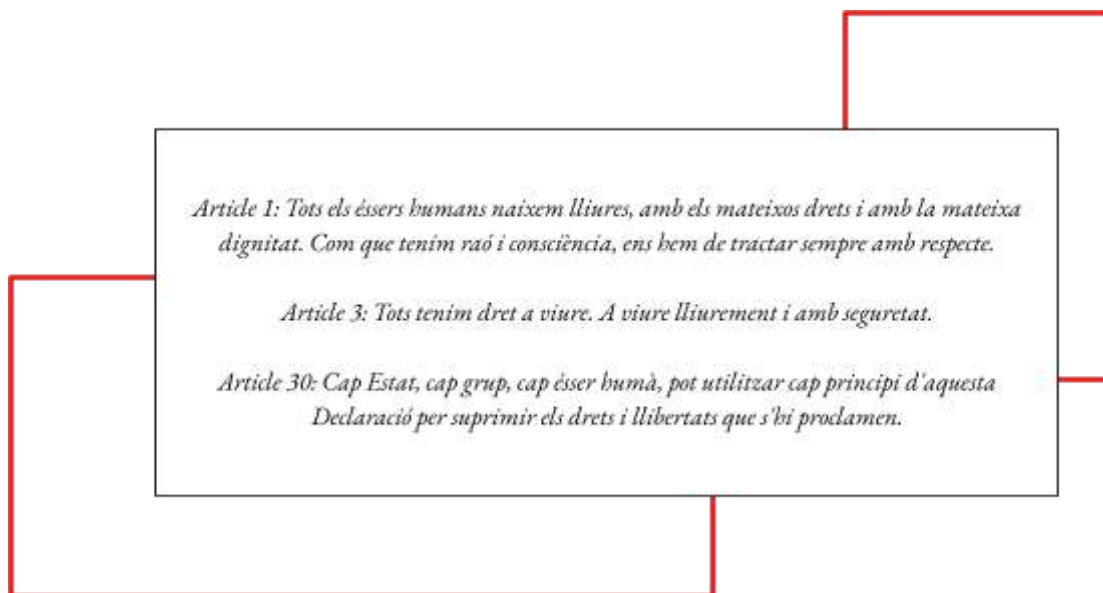
Al mitjà Thompson Reuters Foundation²⁶ també podem trobar altres estadístiques i informacions de caràcter global que ens proporcionen dades com ara les següents:

“

- Aproximadament 3.000 persones trans han sigut assassinades durant l'última dècada a escala mundial. Les causes de mort principals foren: Assassinat amb arma de foc, amb arma blanca i a causa d'agressions físiques sense armes.
- El nombre de persones trans declarades com a assassinades cada any per la TMM ha crescut inexorablement des de 148 l'any 2008 fins a 358 l'any 2018.
- Brasil és el país més perillós per a les persones trans, fins a 167 persones van ser assassinades el passat any 2017, seguit per Mèxic amb 71 i els Estats Units amb 28.
- Aproximadament dos terços de les víctimes de l'últim any 2018 eren treballadores sexuals.
- Als Estats Units, més de tres quarts de les persones trans assassinades l'any 2018 eren persones d'una ètnia minoritària y aproximadament dos terços eren dones de menys de trenta-cinc anys.
- A França, Itàlia, Portugal i Espanya, on l'esperança de vida de les persones trans és aproximadament de trenta-cinc anys, el seixanta-cinc per cent de les persones trans assassinades eren migrants.
- Aproximadament tres quarts de les víctimes conegudes dels Estats Units van ser públicament reconegudes i identificades pel seu gènere assignat al naixement, una pràctica que els activistes qualifiquen d'irrespectuosa.

Fonts d'informació: Trans Murder Monitoring, Trans Respect versus Transphobia Worldwide i Comisió dels drets humans. ”

27

²⁶ <https://news.trust.org/lgbt/>

²⁷ Declaració oficial dels drets humans.

PART PRÀCTICA DEL TREBALL

- Presentació, cos i conclusions-

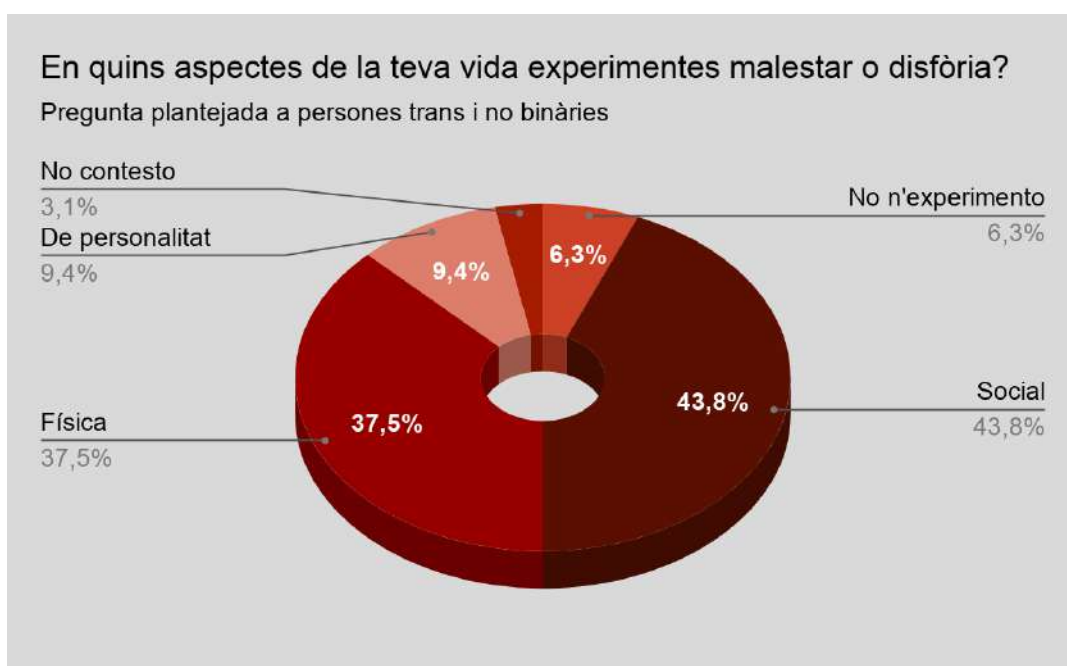
Aquest treball de recerca, com és evident, també consta d'una part pràctica, la qual he dissenyat personalment per a poder extreure més conclusions sobre la vida de les persones trans i tota la informació que la societat en té d'aquestes fent servir casos propers.

La part pràctica d'aquest treball està formada per entrevistes d'una mitjana de setze preguntes, les quals he realitzat i dissenyat dividint-les en tres categories: Persones trans, persones cisgènere i persones no binàries.

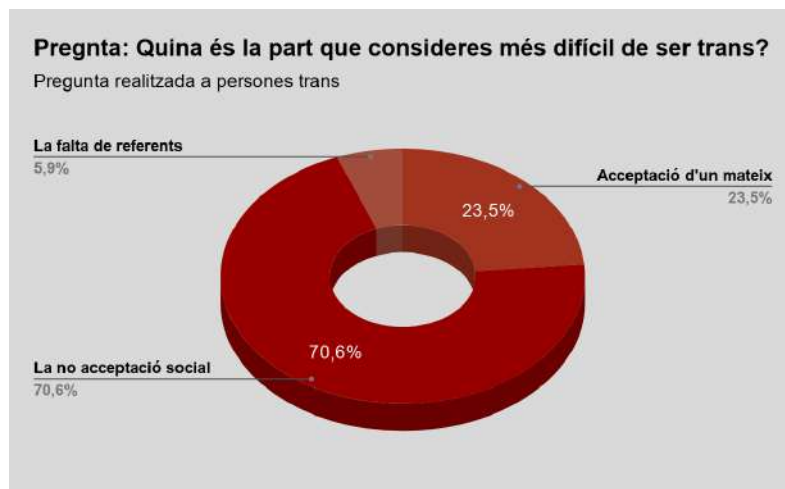
Aquesta mostra de persones ha sigut seleccionada específicament amb la intenció d'incloure la màxima diversitat i varietat de respostes i casos al treball. Per a aquesta part pràctica he realitzat seixanta entrevistes, per a poder extraure unes conclusions sòlides i fonamentades sobre un recull ampli de respostes, buscant la màxima varietat i diversitat de respostes possible. D'aquestes seixanta entrevistes, quinze queden recollides en aquest treball a tall de mostra.

En el cas de les entrevistes a les persones cisgènere, les preguntes són qüestions de coneixement general envers les persones trans, és a dir: preguntes que he realitzat principalment a gent jove que tenen la intenció de descobrir quina és la percepció i la informació que es té de les persones trans, si existeix una desinformació real, i en cas afirmatiu, fins a quin punt dins d'aquest col·lectiu. En el cas de les persones no binàries i persones trans, les entrevistes que he realitzat, principalment a adolescents i joves, es componen de qüestions que pretenen analitzar les experiències de vida comunes entre persones d'aquest col·lectiu, amb l'objectiu de descobrir fins a quin punt existeixen patrons i quin efecte tenen aquests en el desenvolupament i el creixement personal d'aquestes persones.

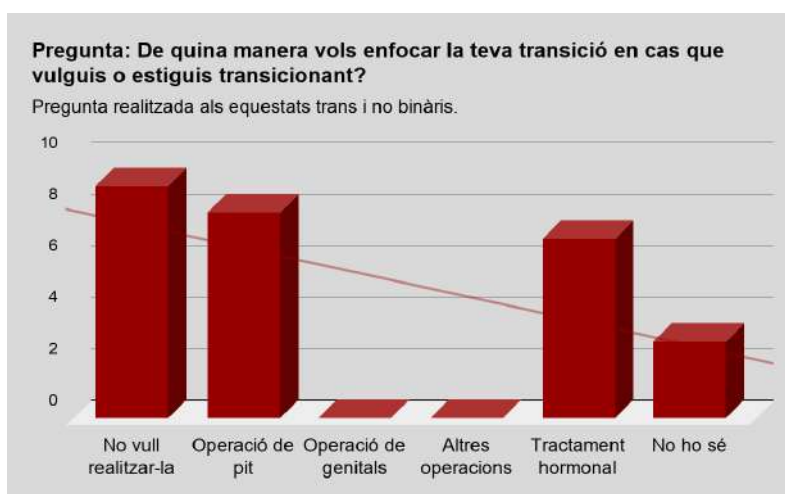
Per a poder il·lustrar millor aquesta part, he dissenyat els següents gràfics després d'analitzar les entrevistes:

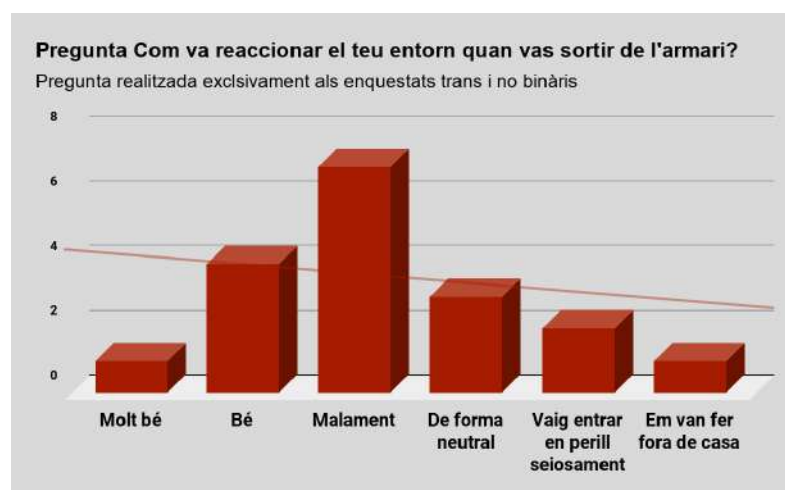
En aquest gràfic podem veure els resultats de la pregunta sobre quina és la part més complicada per a les persones trans en relació amb la seva vida. Com es veu al gràfic, la part que resulta majoritàriament més complexa és l'acceptació social, o la transfòbia. Aquest fenomen és el causant del fet que les persones trans no comptin amb els drets humans bàsics o les facilitats burocràtiques per a viure amb les quals compten les persones cisgènere. I segons han manifestat, allò que els resulta més dur.

Una altra pregunta que també resulta polèmica és si totes les persones trans i no binàries tenen la necessitat d'obtenir tractaments mèdics i cirurgies per a estar còmodes amb els seus cossos. Com podem veure en aquest gràfic, la necessitat d'aquest col·lectiu de canviar el seu cos no és res més que un estereotip, ja que gran part de les persones trans i no binàries estan conformes amb la seva imatge, encara que molts també es fan operacions de pit i tractaments hormonal, que són les dues opcions més comunes. Com podem veure també a la imatge, les operacions genitals no són populars, i no se solen realitzar.

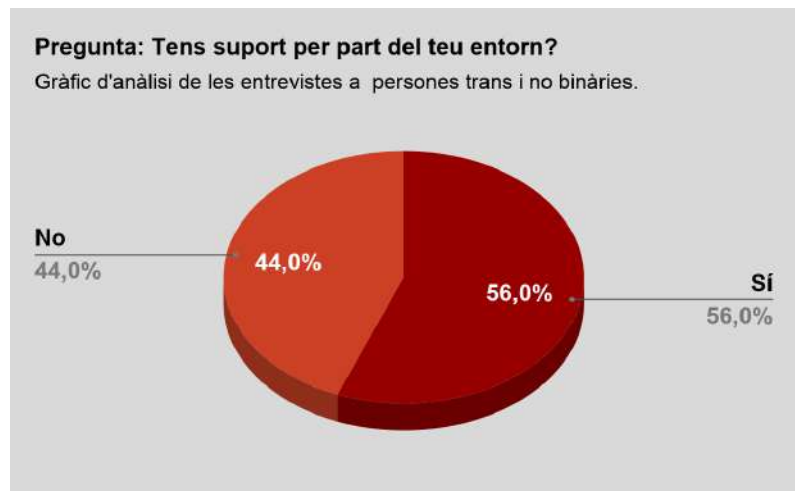

En aquest altre gràfic, podem veure il·lustrada una de les preguntes més importants de l'enquesta, la que fa referència a com les famílies i cercles més propers a les persones entrevistades van reaccionar en tenir coneixement de la seva identitat de gènere. Entre les respostes obtingudes podem veure manifestacions de casos de tota mena, però amb una tendència molt marcada; les reaccions negatives. Dins d'aquestes reaccions negatives fins i tot podem observar casos de persones (en aquest cas menors d'edat) que van ser expulsats de les seves cases i es van trobar en situacions de carrer i sota la tutela de l'estat, persones que es van posar en perill seriosament (en referència a la integritat física de l'enquestat) i reaccions negatives sense especificar. A més a més d'això també podem observar bones reaccions, i fins i tot reaccions molt positives, que tot i ser una minoria es manifesten.

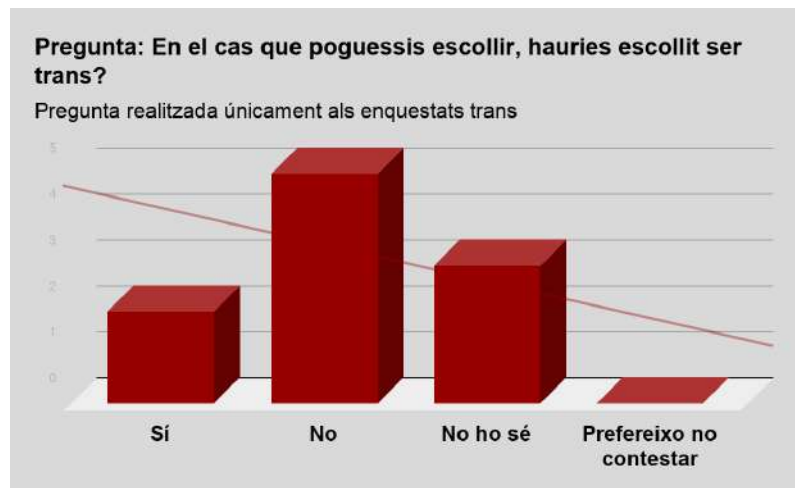
Un cop realitzades totes les entrevistes per a la part pràctica d'aquesta investigació, he pogut extreure dades com ara les que s'exposen en aquests gràfics.

La població jove trans i no binària que resideix a Espanya i que he tingut el plaer d'entrevistar sembla ser acceptada pel que fa a la identitat per part entorns propers, com ara cercles d'amics, familiars, etc. En un 56%, és a dir, poc més de la meitat, amb un 44% contrari. No hi va haver respostes neutrals.

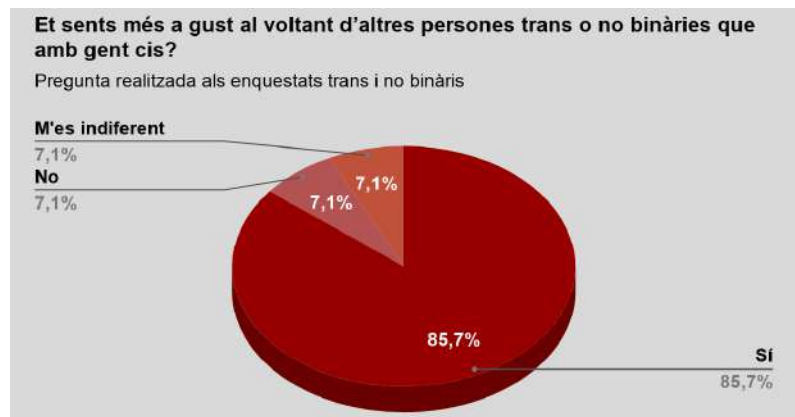
A la següent pregunta, realitzada en exclusiva als enquestats trans, podem observar a les respostes una tendència negativa en resposta al dubte plantejat; En cas que poguessis escollir, hauries escollit ser trans?

És a dir, que en la seva majoria, les persones trans enquestades, no haguessin decidit, en cas que això fos possible, ser trans.

Una altra pregunta, feta tant a les persones trans com a les persones no binàries va ser si aquestes notaven cap mena de diferència pel que fa al confort segons el seu cercle.

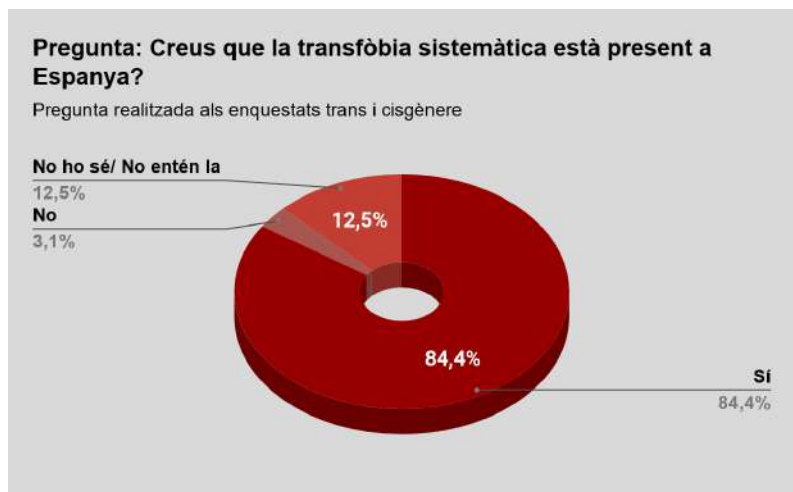
Els resultats de les enquestes han sigut els següents (segon gràfic), i ens donen una resposta molt clara

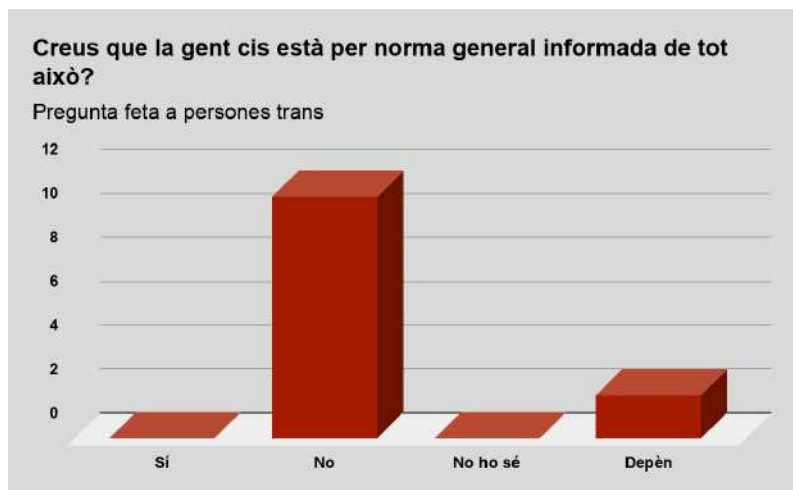
Aquest gràfic il·lustra la següent pregunta: Algun cop has sofert un atac de transfòbia, sigui físicament, sigui verbalment? Aquesta pregunta es va realitzar a persones trans, i com podem veure al gràfic, la resposta és molt clara. Els entrevistats trans completament van ser atacats en algun moment de la seva vida per la seva identitat.

En aquest altre gràfic, que il·lustra una pregunta que va ser realitzada tant a persones trans com a persones cisgènere, es mostra la visió que es té per part de la població entrevistada sobre l'existència de la transfòbia sistemàtica a Espanya. Els resultats ens mostren que la creença popular és que Espanya és un estat amb una transfòbia sistemàtica establerta.

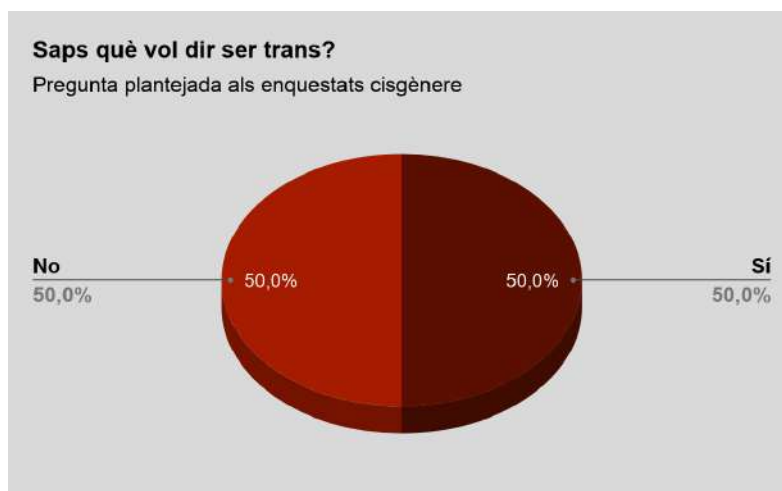

L'última pregunta que es va plantejar a les persones trans va ser si consideraven que les persones cisgènere, d'una forma generalitzada, tenen coneixements base sobre la seva existència, condició i vida. La tendència de les respostes és la negativa, seguit d'una neutral. No hi va haver cap resposta afirmativa o de desconeixement del tema per part dels enquestats.

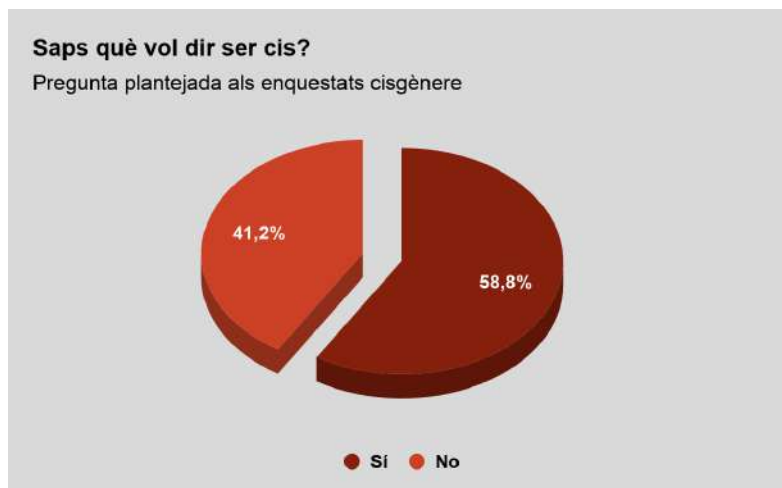

Als gràfics que es mostren a continuació s'il·lustren les respostes de les entrevistes fetes a persones cisgènere. La primera pregunta tenia la intenció d'esbrinar si les persones entrevistades tenen un concepte base sobre aquest tema, amb la següent pregunta: Què vol dir ser trans?

En aquesta pregunta s'han obtingut un cinquanta per cent de respostes encertades, en contra d'un altre cinquanta per cent de respostes errònies i de desconeixement. D'aquestes respostes podem treure una conclusió molt significativa: existeix un gran nombre de gent que té un desconeixement base sobre les persones trans i allò que significa ser-ho.

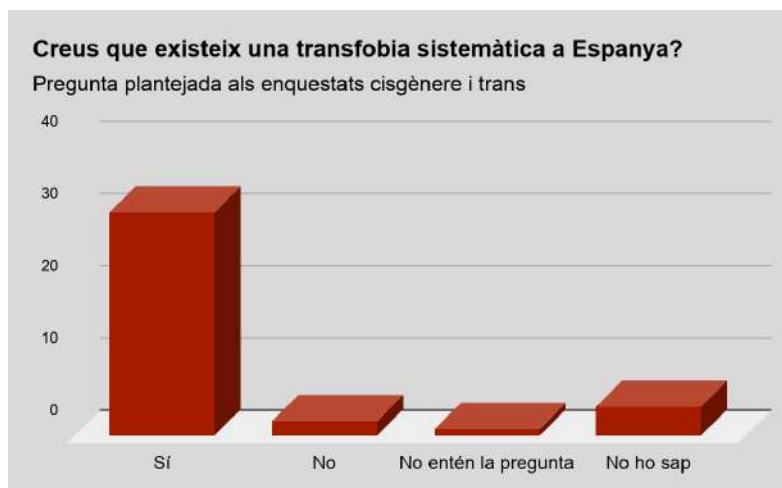

En aquesta segona qüestió es pregunta als entrevistats si tenen coneixement de qui són les persones cisgènere. Com podem veure al gràfic, el 41,2% dels entrevistats no saben respondre. Aquestes respostes plantegen un segon problema, i és que les mateixes persones cisgènere, quasi en una meitat, no saben o no poden definir correctament què són les persones cisgènere. Aquestes respostes són també conseqüència de les primeres, ja que en existir un desconeixement

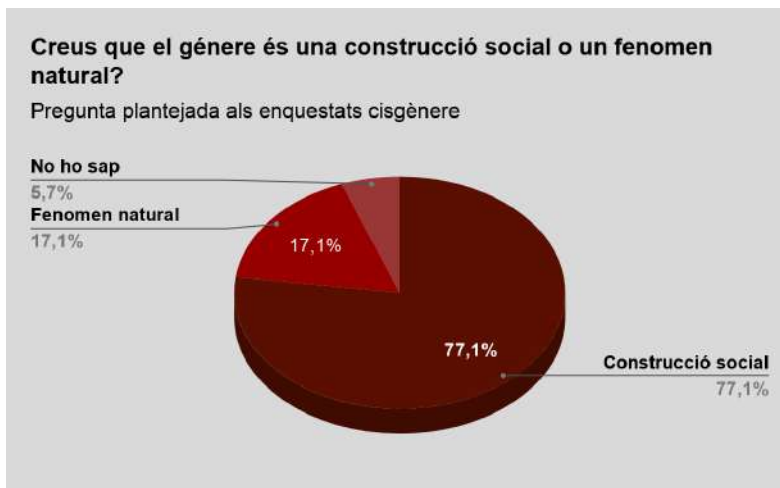

sobre les persones trans, i moltes vegades, la pèrdua de la presa de consciència de la seva existència, la “norma” o allò que “es dona per fet i sabut” són les persones cisgènere. A causa de la prevalença i la prioritat d'aquesta opció, és a dir, ja que es dona per fet que és aquesta l'única o la més habitual, no existeix cap mena d'educació sobre aquests termes.

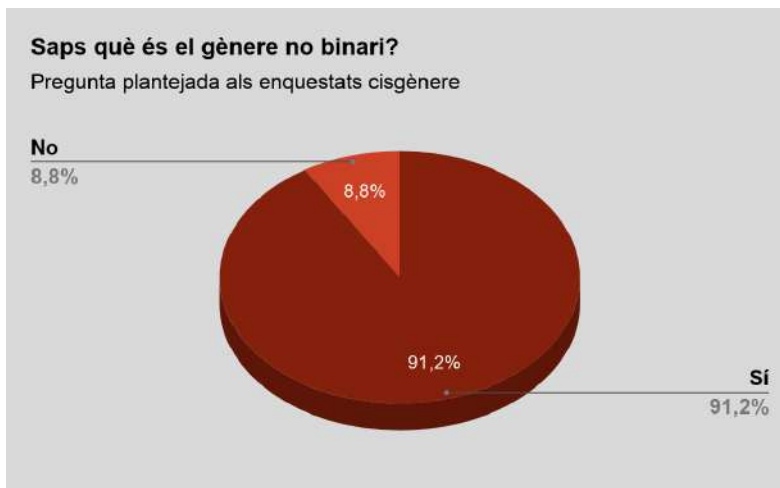
En aquesta tercera pregunta s'ha posat en dubte l'existència d'una transfòbia sistematitzada a l'estat Espanyol. Les respostes han estat majoritàriament afirmatives, confirmant una creença per part de la població envers l'existència d'un sistema opressiu cap a les persones trans.

En aquesta nova pregunta s'ha plantejat als entrevistats un tema més controversial; És el gènere una construcció social o un fenomen natural? La tendència de les respostes ha estat l'opció de la construcció social, amb un 77,1%, seguit de l'opció de fenomen natural amb un 17,1%.

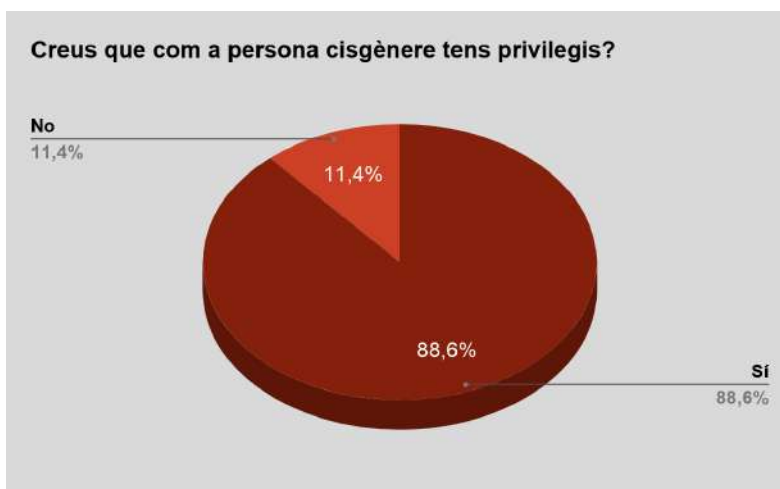

A la següent pregunta s'ha preguntat als entrevistats si tenien coneixement sobre què són les persones no binàries, i en contra dels resultats de les primeres dues preguntes de l'entrevista, un 91.2% han sigut capaços de contestar correctament.

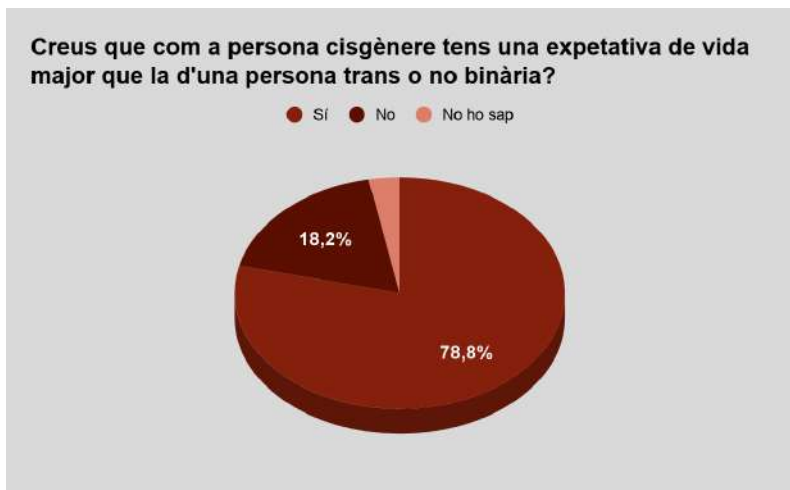

Aquesta gràfica ens il·lustra una pregunta molt important, que ens parla sobre els privilegis socials i polítics de la gent cisgènere.

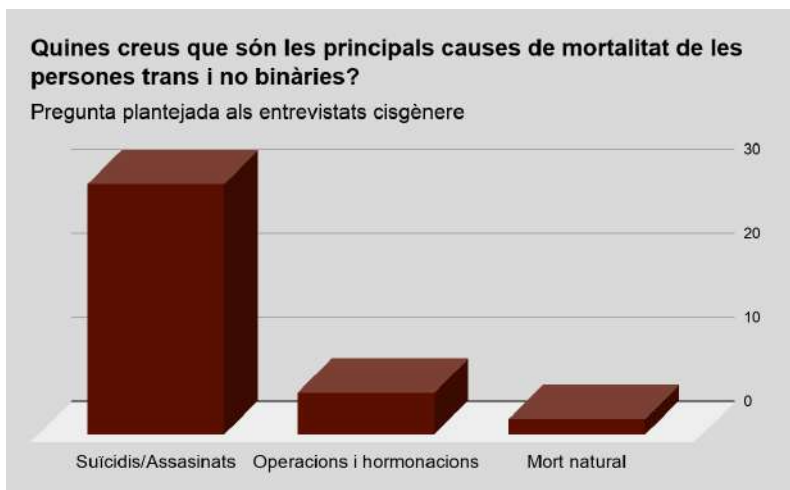
Les respostes a aquesta pregunta, senzilla de plantejament, han estat majoritàriament afirmatius, amb un 88,6% d'entrevistats, els quals consideren que pel fet de ser cisgènere tenen privilegis.

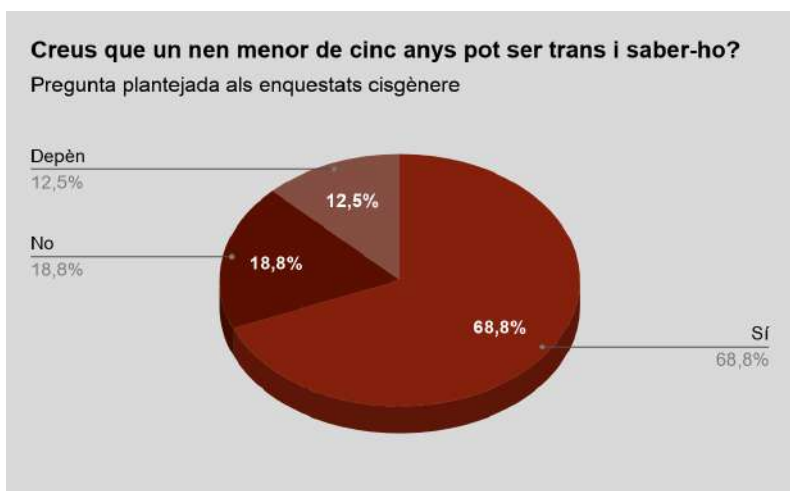
Als dos gràfics següents també es presenten dues qüestions molt significatives, les quals parlen sobre l'expectativa de vida de les persones trans i les seves causes de mortalitat principals. Als gràfics podem veure com les respostes no s'allunyen especialment de la realitat mostrant en el primer de tots un 78% dels entrevistats amb la creença del fet que com a persones cisgènere tenen una expectativa de vida superior a la de les persones trans i no binàries, essent aquesta la realitat (tal com s'ha esmentat a la part teòrica del treball.)

Al segon gràfic es presenten els resultats de la pregunta que posava en qüestió quines són les principals causes de mortalitat per a les persones trans. La majoria dels entrevistats ha especificat (sense que se'ls dongués l'opció de forma específica) els assassinats literals i socials²⁸ com a principal causa de mortalitat, seguit d'una creença falsa estesa, les morts per operacions i hormonació, i per últim la mort natural (és a dir, el pensament de què les persones trans no tenen una esperança de vida menor a qualsevol altra persona).

Per últim, aquesta gràfica ens il·lustra les respostes donades a la pregunta que posava en dubte l'existència de menors de cinc anys trans. La majoria dels entrevistats han contestat afirmativament (cosa que es confirma a la part teòrica), seguit de la negativa i la neutralitat.

²⁸ El terme d'assassinats socials fa referència als suïcidis que es donen a causa de la pressió social directa o l'assetjament a una persona determinada

A més a més de les preguntes que han estat il·lustrades en els gràfics anteriors, també hi ha hagut d'altres que han donat peu a extraure conclusions com ara; el fet que la majoria de persones cisgènere no tenen un coneixement fonamentat sobre què és el gènere en si mateix, a més a més de termes més específics, com ara el malestar o disfòria, el fet que les persones no binàries estan i es senten subjectes a més estereotips que les persones trans envers la seva identitat, la qual és invisibilitzada institucionalment (per exemple en la impossibilitat de documents amb gèneres no binaris, com a la part teòrica hem pogut veure que passa al Canadà), entre d'altres.

De les respostes de les entrevistes anteriors també se'n pot treure una fàcil conclusió més general: existeix un nivell de desconeixement i transfòbia interioritzada molt elevat. Això pot veure's a causa del fet que de forma generalitzada, la població no compta amb cap mena d'informació (o no de forma suficient) sobre les persones trans i no binàries, amb la consegüent formació d'estereotips i falses creences esteses.

Aquesta conclusió és clara i evident, però ens porta a una nova pregunta; D'on prové aquesta transfòbia interioritzada? Quina és la causa d'aquest desconeixement generalitzat?

Per a poder respondre aquestes dues preguntes hem de plantejar quina o quines són les fonts principals d'informació que té la població sense que aquesta cerqui de forma intencional i explícita una informació determinada, és a dir, de quina manera i a on es formen les persones en la nostra societat sobre aquells temes dels quals no coneixen l'existència en un primer moment.

La resposta a aquesta pregunta és senzilla: De forma general, les principals fonts de coneixement de la població són els mitjans de comunicació (incloent-hi pel·lícules, sèries, notícies. etc) i l'educació (escoles, instituts).

Tot això dona peu a dues noves hipòtesis, les quals em dedicaré a confirmar o desmentir en les següents pàgines:

És el paper dels mitjans de comunicació i la seva representació de les persones trans un dels factors que accentuen la transfòbia interioritzada de la població?

És l'educació un altre factor crucial en la formació d'aquest desconeixement generalitzat?

REPRESENTACIÓ ALS MITJANS

-Les persones trans a la gran pantalla-

Com és la representació al món del cinema i la televisió?

“No puc formar part d’aquest món si no puc veure que hi sóc”²⁹

Una de les primeres qüestions que podem plantejar-nos en parlar sobre persones trans i no binàries als mitjans de comunicació és: Quan van començar a aparèixer al cinema? La resposta és sorprenent, però podem dir que sempre hi han estat. Les persones trans apareixen representades al cinema fins i tot en pel·lícules com ara “Old maid having her picture taken”, del 1901, en la que podem començar a veure estereotips i representacions negatives que s’allargarien fins als nostres dies, on encara hi són reflectides. En aquesta pel·lícula, de pocs minuts de durada, podem veure la representació d’una dona trans, encarnada per un home, mirant-se al mirall, tot quan un dels quadres que penjava al seu costat cau. El fet de representar una dona trans mitjançant el treball d’un actor va continuar repetint-se, per exemple, a la pel·lícula “Meet me at the fountain” de l’any 1904, on un home maquillat de forma irònicament generosa fa un petó a un altre home, el qual s’esgarrija.

“Em sembla fascinant com algunes de les primeres pel·lícules fetes s’hi representés el travestisme. Quan ho veus fa una forta sensació que representa que el fet de ser dona és una cosa ximple i de la qual riure.”

Altres comportaments que es repetirien i passarien a la història serien els de representar les persones trans com a acudits dins les produccions o com a personatges malignes i malvats. Això ho podem veure a obres com “Judith of Bethula” (1914) o “A Florida enchantment” (1914), on es representa per primera vegada la persona trans masculina. En aquest film es pot veure una dona que és forçada a menjar una llavor, la qual la converteix en un home. Aquesta dona, es converteix en un home de negocis, ric i poderós, i obliga a la seva criada, a prendre la llavor. Aquesta, essent una actriu blanca pintada de negre, representa un home negre que es converteix en un bàrbar agressiu i violent.

Aquests tipus de representacions continuen al llarg del temps i donen lloc a obres com ara “Soap”, l’any 1977, on un dels personatges, aparentment un home amb un vestit rosa, apareix a escena, i mentre apareix es senten rialles afegides a postproducció. Aquest fet pot trobar-se a la majoria de pel·lícules (realitzades abans dels anys 2000) en les quals apareixen personatges trans, com per exemple “The Filip Wilson Show” (1971), “The Lucy-Desi Comedy Hour (1959)”, “The Jeffersons with Edie Stokes” (1975), “Com vaig conèixer a la vostra mare” (2011), “Barney Miller” (1975), “Twin Peaks” (1990), “Little Big Man” (1970), “Boy! What a Girl!” (1947) i centenars d’altres. En aquests films es representen les persones trans (principalment dones) com els acudits de la narrativa i com a “trampes” per als homes (per exemple, al Show “The Jeffersons” es representa al personatge principal coneixent a Geraldine, la dona trans de la trama, i immediatament caient a terra rient. Posteriorment aquest personatge contracta un espia perquè vesteixi de dona i pugui averiguar si la Geraldine té penis.).

²⁹ Totes les cites emprades en aquest apartat provenen d’una mateixa font d’informació. El documental de Netflix *Disclosure*, 2020. En el qual diversos entrevistats expressen frases i opinions aquí transcrites de forma literal.

“No seria capaç d'enumerar la quantitat de vegades que he estat en un espai públic, particularment als inicis de la meva transició, a Nova York, que en pujar a un autobús la gent del meu voltat comencés a riure., com si la meva existència en aquell autocar fora un acudit. Crec que la gent ha estat entrenada a tenir aquesta reacció.”

Altres obres audiovisuals, com ara “Psycho” (1960), “The Alfred Hitchcock” (1965), “Murder” (1930) o “The Silence Of The Lambs” (1991) representen les dones trans com a personatges malvats, els quals assassinen als protagonistes, fins i tot, en una de les obres, es representa la dona trans com una assassina que es dedica a segrestar altres dones per a treure'ls-hi la pell i poder vestir-la, per a encarnar i apropiarse de la forma femenina. En aquests casos, les reaccions dels personatges principals en veure les persones trans eren de por, terror i pànic.

En altres ocasions, com per exemple a “The Crying Game” (1992), “Family Guy” (2000), “Naked Gun (1998)”, “The Hangover part II (2011)” o “Ace Ventura: pet Perspective (1994) les reaccions dels personatges en assabentar-se d'haver conegut o interactuat de forma directa amb una dona trans eren de fàstic. En totes aquestes obres s'hi troben escenes en les quals diversos personatges vomiten en vista de dones trans. En el cas de “Ace Ventura: Pet perspective”, més de vint personatges vomiten en veure una dona trans, mentre que el protagonista compta amb una escena de diversos minuts de durada en la qual crema la seva roba, vomita, es desinfecta i s'omple la boca de pasta de dents minuts després de saber que havia fet un petó a Einhorn, una dona que és despullada en escena per a “descobrir la seva trampa” segons paraules del personatge.

“Crec que en molt de temps la forma en què les persones trans han estat representades a la pantalla suggereix que no som reals, que estem malalts mentalment, que no existim, i així i tot aquí hi som, sempre hi hem sigut.”

Totes aquestes formes d'expressió han desembocat en una conseqüència comuna: la influència en les reaccions de les persones envers els individus trans, essent aquestes de comèdia, por i fàstic, el que avui dia coneixem com a “Trans Panic”. En addició, també altres comportaments es veuen reflectits en la visió generalitzada que es té sobre les persones trans, causades, per exemple, pel fet de fer ús del treball d'actors homes en la interpretació de dones trans (“Merlí” (2014), “La casa de las Flores” (2018), “La noia danesa” (2015), etcètera) creant una imatge irreal de què les dones trans poden ser reduïdes a homes vestits de forma femenina.

“El fet que existeixi una representació positiva únicament pot succeir en canviar les condicions de vida de les persones trans quan és part d'un moviment que va més enllà. Canviar la forma en què es representa no és l'objectiu, és el mitjà per a un fi major.”

Els retrats de persones trans al cinema han evolucionat durant el temps, donant-se casos de representacions positives, com ara per exemple “Paris is burning” (1990), pel·lícula emblemàtica per al col·lectiu, la qual representa la realitat dels *Ballrooms*, salons i espais en els quals persones pertinents al col·lectiu LGBT (especialment persones trans racialitzades) es reunien i es recolzaven. Espais en què també va néixer el Vogue, un estil de dansa característic. “Orange is the new black” (2013), “Pose” (2018) o “Veneno” (2020). Utilitzant serveis d'actors, actrius, productors, directors, escriptors i altre personal trans.

“Per primera vegada les persones trans estan tenint l’oportunitat de contar les seves pròpies històries.”

La visibilització d’històries objectives, empàtiques i reals de persones trans ajuda notòriament a reduir el desconeixement generalitzat sobre el col·lectiu, tant per a persones externes al mateix com per als joves trans que reben informacions i retrats contaminats sobre les seves identitats. Això s’explica plantejant el cas en què un individu no coneix cap persona trans, i per tant, tota la informació que té sobre aquest col·lectiu és aquella informació que rep a través dels mitjans de comunicació, i que en cas de ser aquesta una informació distorsionada, falsa o contaminada, crea prejudicis i estereotips en la visió de qui la veu. Aprenent en aquests casos que una persona trans és un error, una persona malalta, pervertida, perillosa o motiu de riulla.

“Vaig veure una escena en un show de televisió en què hi havia pares parlant sobre els seus fills. Em vaig trobar mirant a un pare i la manera en com parlava de la seva filla i em vaig sentir ferida. Em vaig sentir ferida perquè jo vaig haver d’acceptar sentir la meva mare dir-me que mai em diria Jen, que la Jen havia assassinat al seu fill. Vaig haver d’estar d’acord amb això per a poder sobreviure, per a poder suportar per exemple el fet que no vaig poder veure la meva àvia abans que morís, ja que no podia entrar a casa si no vestia d’home. Vaig haver d’acceptar que un dels meus millors amics, en el casament del qual vaig ser testimoni, no em deixés conèixer els seus fills. Vaig haver d’acceptar tot això, he de viure amb tot això, i quan vaig veure aquell pare anar més enllà del que jo creia possible em vaig sentir ferida, no podia suportar-ho. De cop i volta el pensament de tota aquella gent que no va ser capaç d’acceptar-me, quan jo ara sabia que era possible anar més enllà de l’acceptació...

Per què no podia la meva mare ser d’aquesta manera? Aquesta és la pregunta que mai m’havia plantejat fins aquell moment. Per què la meva mare no podia ser com ell? Per què els meus amics no podien ser com ell i valorar la meva experiència?

La persona que té més culpa d’haver fallat en aquella visió sóc jo mateixa. Jo no m’havia vist mai de la manera en què aquell pare veia a la seva filla. Jo mai m’havia mirat amb aquella mena de respecte, tendresa i amor que aquell pare tenia per la seva filla. Vaig haver de veure-ho a la televisió per a saber que era possible. I ara que ho he vist, és el que vull.”

I com és la representació de les persones trans en altres mitjans de comunicació?

Una altra font d'informació molt important per a la societat són els noticiaris, és entès, per tant, que la seva influència és significativa, i alhora està influenciada pels criteris d'aquells que la proporcionen.

La imatge de les persones trans que es dona a les notícies no s'allunya d'aquella que trobem al món del cinema, ja que, com podem veure en molts dels titulars que encapçalen diaris populars i importants, la transfòbia també hi està present. Exemples d'això són titulars com ara “Home vestit de dona és trobat mort a un hotel a Monterrey”³⁰, “Dificultats per a identificar el cos de la víctima mortal d'Iznalloz, que era un home vestit de dona”³¹, o “S'investiga brutal agressió a home disfressat de dona”³²

Amb tot aquest recull d'informació podem contestar de forma clara i segura la hipòtesi plantejada anteriorment:

El paper dels mitjans de comunicació i la seva representació de les persones trans és un dels factors que accentuen la transfòbia interioritzada de la població

³⁰<https://www.debate.com.mx/monterrey/Hombre-vestido-de-mujer-es-encontrado-muerto-en-un-hotel-de-Monterrey-20201010-0069.html>

³¹ <https://www.ideal.es/granada/muerto-granada-hombre-vestido-mujer-20191205125705-nt.html>

³² El mundo. 13 d'Agost, 2018.

EDUCACIÓ

-Les persones trans dins les aules-

Com és ben sabut per tots, l'educació és un factor crucial per al desenvolupament de les persones. I de la qualitat i contingut d'aquesta educació depenen diversos factors, com ara el professorat, l'administració del centre i el currículum que publica el Departament d'Educació.

El primer dels pilars dels quals depèn una educació rica i de qualitat, l'equip docent, és potser un dels més importants, ja que és el professorat el mirall en què molts alumnes es reflexen, i de l'actitud i segons la formació i les actituds i aptituds d'aquest es poden formar bons joves.

Si parlem del professorat, centrant la nostra mirada en els professors de secundària i batxillerat o cicles formatius, hem de tenir en compte quina és la formació que han rebut per a practicar la docència. No parlem dels coneixements que poden tenir aquestes persones segons les seves especialitats, sinó coneixements envers la diversitat de l'alumnat (diversitat de capacitats, cultural, de gènere, etcètera.). En el cas de la formació dels professors i professores que ensenyen als instituts, no existeix cap formació obligatòria que eduqui en diversitat, més enllà de la formació sobre diversitat funcional i de capacitats que es dona als màsters que cursen aquestes persones per a poder educar. Aquest fenomen té una conseqüència important; als instituts hi ha professionals que tenen molts coneixements sobre la seva especialitat (matemàtiques, català, història de l'art, etc.) però manquen coneixements sobre l'alumnat que ha de rebre l'educació ells imparteixen. Tot i que existeixen cursos en línia que ofereixen programaris molt rics sobre tota mena de diversitat afectiva i d'identitat, gestió de les emocions i psicologia bàsica dedicada als mestres, aquests cursos no són part de la formació obligatòria que es rep.

Un altre factor important és l'administració als instituts, és a dir, la forma en què cada centre es gestiona i s'organitza per atendre les necessitats del seu alumnat. En aquest aspecte, actualment es podria dir que cada institut representa un univers diferent, des de centres que es dediquen a educar en igualtat i valors complementant l'ensenyament a centres que no valoren l'educació sinó que es concentren en l'ensenyament dels continguts acadèmics.

Dins d'aquest ventall de variacions podem trobar diferents casos, com per exemple d'alguns instituts de Catalunya, que poden comptar amb elements essencials com una comissió lila que trobi com a objectiu vetllar per la comoditat i per a visibilitzar problemàtiques socials com ara el masclisme, el sexisme, la transfòbia, l'homofòbia, etcètera, fent del centre un espai segur i de promoció i manifestació de propostes per a lluitar a favor dels drets d'aquests col·lectius (Murals, cartells, etcètera.). A més a més de multiplicitat de centres que assegurin a les persones trans els canvis de noms a les llistes, protegint així un dels seus drets.

Un altre exemple, totalment diferent de l'anterior, seria el centre on cursa els estudis de batxillerat un dels entrevistats trans d'aquest treball, de disset anys, el qual explica el següent:

“Com a viatge de batxillerat, al meu curs s'havia organitzat l'anada a Berlín al Març, just abans de la quarantena. En aquest viatge ens van dividir per habitacions de quatre persones, com érem pocs hi havia únicament dues habitacions, una per a nois i una per a noies. Al meu institut mai m'havien volgut canviar el nom a les llistes, tot i que hi vaig anar moltes vegades, amb els meus pares fins i tot, però el que em va sorprendre i ferir és que a mi em posessin en una habitació aïllada, tot sol, en una altra planta de l'hotel i sense poder estar amb els meus amics.”.

Aquest fet, per culpa de la inexistència d'una llei integral trans que cobreixi els drets educatius de les persones trans i no binàries, és comú, donant-se casos en els quals alumnes trans són obligats a fer servir lavabos que no els corresponen, a ser anomenats pels seus noms de naixement, i a mancar de protocols de protecció efectius que protegeixin la seva integritat i salut mental als instituts.

Això ens porta a parlar sobre com s'educa als centres que no compten amb iniciatives i mesures pròpies, i quins efectes té això en els alumnes. L'educació sexual és bàsica a l'adolescència, i els continguts que es donen en aquesta representen el que hauria de ser la font més fiable i àmplia d'informació per als estudiants.

L'educació sexual en l'actualitat també manca de molts dels continguts necessaris per a tenir una bona base, com per exemple aquells referents a relacions sexuals i afectives de persones del mateix gènere (i característiques biològiques), sobre consentiment en l'acte sexual, estereotips i mites comuns, relacions afectives complexes, asexualitat, prevenció d'abusos i persones dissidents de gènere (persones no binàries, trans), continguts que s'expliquen en alguns centres a tall d'iniciativa pròpia, però que per norma queden oblidats.

Els efectes d'aquesta manca d'una educació sexual completa es poden veure més fàcilment quan dirigim la nostra mirada al país model, més empàtic i inclusiu en qüestions d'igualtat de gènere i protecció dels drets de les persones LGBT; El Canadà.

A Canadà³³ l'educació sexual comença als centres d'ensenyament de primària, allargant-se durant la secundària, incloent-hi aprenentatges essencials per als menors, seleccionats i estudiats per experts del país. Els nens, dels cinc als vuit anys reben informacions en relació amb les parts del cos, el respecte, el consentiment i els models de família diversos (homoparentals, monoparentals, d'adopció, d'acollida, etcètera.). Aquest model educatiu aconsegueix que, de forma generalitzada, el Canadà sigui el territori més segur i inclusiu per a les persones trans i no binàries, com ja s'ha vist a la part teòrica, tenint com a base una educació rica en continguts.

És per a això que podem donar una contestació a la hipòtesi plantejada de forma segura:

L'educació és un factor crucial en la formació d'aquest desconeixement generalitzat

33

https://elpais.com/elpais/2019/01/21/mamas_papas/1548083967_873198.html#:~:text=El%20programa%20de%20educaci%C3%B3n%20sexual%20en%20Quebec%20estipula%20que%20entre,recibir%C3%A1n%20informaci%C3%B3n%20en%20diversos%20temas.&text=Por%20ejemplo%2C%20si%20un%20ni%C3%B1o%20fue%20v%C3%ADctima%20de%20abusos%20sexuales.

CONCLUSIONS

-Què en podem treure de tot això?-

Després de fer aquest treball, i de passar aquest últim any estudiant per a resoldre la meva hipòtesi inicial, que planteja si el gènere tal com el coneixem és una construcció social amb un efecte sociocultural negatiu per a la vida de les persones no normatives en qüestions de gènere, o si per contra és un fenomen natural que no té cap efecte negatiu en la qualitat de vida d'aquestes, he arribat a diverses conclusions, les quals queden exposades en aquestes pàgines següents, finalitzant aquest treball que sens dubte pot i ha de ser continuat.

Una de les conclusions més importants que ha de quedar aquí recollida és la resposta a la hipòtesi inicial; El gènere és una construcció social amb un efecte sociocultural negatiu per a la vida de les persones no normatives en qüestions de gènere?

Després d'haver analitzat el gènere socialment i les seves manifestacions arreu del món, puc afirmar que el gènere és una construcció social. Això s'ha demostrat donat que en cada societat i cultura el gènere és entès d'una manera particular que no coincideix necessàriament amb cultures alienes i que s'influència de la que és pròpia, convertint-se en un fenomen cultural i social, és a dir, una categoria de classificació creada per les persones.

En addició, aquest punt també s'ha pogut demostrar a l'apartat de; Gènere vist des d'un punt de vista biològic, on s'analitza aquest concepte i s'esclareix que no existeix cap mena de relació entre les característiques biològiques d'un individu i la seva identitat de gènere. A més a més del fet d'argumentar-se en aquest apartat, amb el suport de les referències i les fonts d'informació de confiança que s'han emprat, que la biologia no és binària, sinó que és diversa.

El cas de la segona part de la hipòtesi; Té efectes negatius per a les persones no normatives en qüestions de gènere?, també és afirmatiu. Això ha quedat demostrat tant als apartats teòrics com a la part pràctica del treball, posant-se de manifest totes les dificultats que tenen les persones trans per a desenvolupar-se personal, professionalment i per a sobreviure. Pel simple fet de formar part de la comunitat trans, i per tant, no encaixar en el sistema de sexe-gènere³⁴ normatiu, les persones trans s'enfronten a seriosos problemes legals, tràmits burocràtics abusius, agressions, exclusió laboral, precarietat i pobresa, entre d'altres, tal com s'ha pogut veure a les anàlisis de la part teòrica i a les entrevistes de la part pràctica, en les quals diverses persones trans i no binàries han exposat tot allò a què són sotmeses i que pateixen.

Si decidim anar més enllà en aquesta reflexió, podem adonar-nos que alguns dels aspectes del gènere tal com coneixem a la nostra societat també resulten negatius per a les persones cisgènere, ja que d'aquest sistema neixen els rols de gènere que s'imposen i oprimeixen tant a homes com a dones cisgènere durant tota la seva vida.

³⁴ Sistema social que associa directament les característiques biològiques i la identitat de gènere.

Les persones, des del moment en què neixen són forçades de forma molt subtil a complir unes expectatives, a seguir uns rols i a desenvolupar unes actituds, un caràcter específic, uns gustos personals concrets i unes aficions determinades d'acord amb les seves característiques físiques. Aquesta "obligació" es veu reflexada a les revistes, a la publicitat, al cinema, a l'educació, etcètera, i el seu objectiu sembla ser la divisió de la societat en dos grans blocs, el rosa i el blau.

El conjunt d'apartats d'aquest treball ha deixat en clar que al món en què vivim existeix la transfòbia sistematitzada (és a dir, un sistema que oprimeix les persones trans), i també quins semblen ser els seus orígens; l'educació i la representació de les persones trans als mitjans de comunicació. Donant-se en ambdues una mala representació i formació als receptors, als que els hi és destinada informació no acurada, distorsionada i fins i tot contaminada amb prejudicis.

Totes aquestes conclusions poden fer que ens plantejem una qüestió: Si el sistema actual i la forma que tenim d'entendre el gènere és perjudicial per a les persones, caldria abolir-lo?

Bé, aquesta opció resulta utòpica i poc realista, donada la necessitat, ja explicada a l'apartat de gènere socioculturalment, de les persones de classificar-se en col·lectius i sentir-se representat per aquests, a més a més de l'organització de la societat, que no podria sostenir-se essent, en qüestions de gènere, anàrquica.

Quina pot ser la solució?

La que sembla ser la solució més adient i empàtica és l'educació en igualtat, perquè les noves generacions puguin créixer sabent que la seva identitat no està lligada a les seves característiques biològiques, i que poden expressar-se i existir de la manera en què vulguin, sigui aquesta normativa o no normativa, la representació de la diversitat als mitjans de comunicació en totes les seves manifestacions, a més a més de reformes legals importants per a permetre a les persones viure una vida segura i plena independentment de la seva pertanyença al col·lectiu trans i no binari.

Per a concloure i expressar la meua experiència fent aquest treball de recerca vull deixar escrit que aquesta ha sigut una molt bona oportunitat per a mi, ja que he pogut aprendre tota mena d'informació metodològica per a poder fer un treball correcte, a més a més d'haver-me endinsat i aprofundit en un tema que personalment em resulta fascinant i molt important. Aquest any, fent el TDR, he pogut conèixer desenes de persones que m'han compartit les seves vivències, experiències i punts de vista, i he pogut aprendre de cada apartat d'aquest treball que sens dubte serà continuat.

FONTS D'INFORMACIÓ

-Les meves referències-

Pàgines Web i notícies:

- Biosca, J. (2020, 21 febrero). Mara Gómez: la jugadora transgènere que busca fer història en el futbol professional argentí. CCMA.
<https://www.ccma.cat/esport3/mara-gomez-la-jugadora-transgenerere-que-busca-fer-historia-en-el-futbol-profesional-argenti/noticia/2990996/>
- Rodríguez, P. (2015, 29 junio). Infancia i transsexualitat: el gènere sentit, la identitat viscuda. El Diari de l'Educació. <https://diarieducacio.cat/infancia-i-transsexualitat-el-genero-sentit-la-identitat-viscuda/>
<https://www.apa.org/>
- R. (2018, 11 junio). Escoles «Rainbow»: centres que integren la diversitat afectiva i de gènere. CCMA.
<https://www.ccma.cat/324/escoles-rainbow-centres-que-integren-la-diversitat-afectiva-i-de-genero/noticia/2860598/>
<http://www.familieslg.org/projectes-pagina-presentacion/peer-programa-educatiu-escoles-rainbow/>
<http://www.karicies.com/?m=1>
- Rivas, F. (2017, 10 agosto). ¿Cuál es la diferencia entre identidad de género, sexo biológico y expresión de género? BioBioChile - La Red de Prensa Más Grande de Chile.
<https://www.biobiochile.cl/noticias/sociedad/debate/2017/08/10/cual-es-la-diferencia-entre-identidad-de-genero-sexo-biologico-y-expresion-de-genero.shtml>
https://web.archive.org/web/20110721074825/http://www.iias.nl/iiasn/29/IIASNL29_27.pdf
- Butterworth, B. (2016, 30 noviembre). 11 incredible trans people from history you won't learn about in school. PinkNews - Gay news, reviews and comment from the world's most read lesbian, gay, bisexual, and trans news service.
<https://www.pinknews.co.uk/2016/11/30/11-incredible-trans-people-from-history-you-wont-learn-about-in-school/>
- Home Page. (2019, 16 octubre). Daphna Joel. <https://people.socsci.tau.ac.il/mu/daphna Joel/>
- T. (2020, 24 mayo). Intersexualidad, ¿Sabes lo que es? Claves para entenderlo. Psicólogos en Málaga.
<https://www.psicologiamalagacentro.com/blog/intersexualidad/>
- Sociedades con géneros múltiples. (2013). etnicsexualidad.
<http://eticsexualidad.webs.uvigo.es/es/sociedades-con-generos-multiples/>
https://web.archive.org/web/20110721074825/http://www.iias.nl/iiasn/29/IIASNL29_27.pdf
- <https://revistaselectronicas.ujae.es/index.php/rae/article/download/2389/2023/>
- Wyndham, F. S. (2003). Tarahumara. SpringerLink.
https://link.springer.com/referenceworkentry/10.1007%2F0-387-29907-6_91
- TRANSEXUAL. (2020). Etimologías de Chile - Diccionario que explica el origen de las palabras.
[http://etimologias.dechile.net/?transsexual#:~:text=Sexual%2C%20del%20lat%C3%ADn%20sexus%2C%20,*sek%2D%20\(cortar\).&text=Por%20tanto%2C%20transsexual%20es%20%22el,sexualis\)%20a%20la%20otra%22.](http://etimologias.dechile.net/?transsexual#:~:text=Sexual%2C%20del%20lat%C3%ADn%20sexus%2C%20,*sek%2D%20(cortar).&text=Por%20tanto%2C%20transsexual%20es%20%22el,sexualis)%20a%20la%20otra%22.)
- » No es país para transexuales. (2020, 4 diciembre). Esglobal - Política, economía e ideas sobre el mundo en español. <https://www.esglobal.org/no-es-pais-para-transexuales/>
- Observatorio de Personas Trans Asesinadas. (2020). TvT.
<https://transrespect.org/es/trans-murder-monitoring/>
- Más de la mitad de los chicos trans adolescentes han intentando quitarse la vida, según un estudio americano publicado en «Pediatrics». (2018). dosmanzanas - La web de noticias LGTB.
<https://www.dosmanzanas.com/2018/09/mas-de-la-mitad-de-los-chicos-trans-adolescentes-han-intentando-quitarse-la-vida-segun-un-estudio-americano-publicado-en-pediatrics.html>
- Africa: Murders of Transgender People Rising Worldwide - Activists. (2018, 20 noviembre). allAfrica.com.
<https://allafrica.com/stories/201811200389.html>

- colaboradores de Wikipedia. (2020, 29 noviembre). Género (ciencias sociales). Wikipedia, la enciclopedia libre.
[https://es.wikipedia.org/wiki/G%C3%A9nero_\(ciencias_sociales\)#Origen_conceptual](https://es.wikipedia.org/wiki/G%C3%A9nero_(ciencias_sociales)#Origen_conceptual)
- Derechos transgénero en el Reino Unido - Transgender rights in the United Kingdom - qaz.wiki. (2020).
https://es.qwe.wiki/wiki/Transgender_rights_in_the_United_Kingdom
https://es.qaz.wiki/wiki/Transgender_rights_in_the_United_Kingdom
- Picón, A. (2020, 28 junio). “Me vine a Ceuta porque estaba amenazada de muerte en Marruecos por ser transexual”. El Pueblo de Ceuta.
<https://elpueblodeceuta.es/art/49710/me-vine-a-ceuta-porque-estaba-amenazada-de-muerte-en-marruecos-por-ser-transexual>
- Sempere, A. D. I. C. P. F. (2020, 16 agosto). Trans atrapadas en el CETI de Ceuta: “Hemos escapado de un infierno para venir a otro”. EL FORO DE CEUTA.
<https://elforodeceuta.es/trans-atrapadas-en-el-ceti-de-ceuta-hemos-escapado-de-un-infierno-para-venir-a-otro/>
- colaboradores de Wikipedia. (2020, 27 septiembre). Diversidad sexual en Marruecos. Wikipedia, la enciclopedia libre. https://es.wikipedia.org/wiki/Diversidad_sexual_en_Marruecos
- Linchamiento a una trans en Marruecos. (2018, 9 marzo). Shangay.
<https://shangay.com/2015/07/27/linchamiento-a-una-trans-en-marruecos/>
- Rodríguez, J. I. M. (2019, 30 abril). Cárcel y persecución para homosexuales a menos de 20 kilómetros de España. EL PAÍS. https://elpais.com/elpais/2019/04/22/planeta_futuro/1555935260_673996.html
- colaboradores de Wikipedia. (2020a, junio 5). Diversidad sexual en Argelia. Wikipedia, la enciclopedia libre. https://es.wikipedia.org/wiki/Diversidad_sexual_en_Argelia
- ABC.es. (2007, 7 noviembre). España concede asilo político a un argelino perseguido por ser transexual. abc.
https://www.abc.es/sociedad/abci-espana-concede-asilo-politico-argelino-perseguido-transexual-200711070300-1641302193250_noticia.html
- colaboradores de Wikipedia. (2020b, septiembre 27). Diversidad sexual en Brasil. Wikipedia, la enciclopedia libre.
https://es.wikipedia.org/wiki/Diversidad_sexual_en_Brasil#Legislaci%C3%B3n_contra_la_incitaci%C3%B3n_al_odio
- Deutsche Welle (www.dw.com). (2020). Argentina establece un cupo laboral para travestis y trans. DW.COM.
<https://www.dw.com/es/argentina-establece-un-cupo-laboral-para-travestis-y-trans-en-el-sector-p%C3%BAblico/a-54821179>
- colaboradores de Wikipedia. (2020, 4 julio). Derechos transgénero en Argentina. Wikipedia, la enciclopedia libre. https://es.wikipedia.org/wiki/Derechos_transg%C3%A9nero_en_Argentina
- DESESPERANZA DE VIDA TRANS EN ARGENTINA – ETERDigital. (2020).
<https://eterdigital.com.ar/desesperanza-de-vida-trans-en-argentina/>
- Cerca obra diccionaris | enciclopèdia.cat. (2020). Diccionaris Catalunya.
<https://www.enciclopedia.cat/search/obrad/GDLC/dep%C3%A8n?page=1>
- Ferreyra, J. P. (2019, 23 enero). Los críticos con la educación sexual a los niños en Quebec creen que “ignora valores religiosos”. EL PAÍS.
https://elpais.com/elpais/2019/01/21/mamas_papas/1548083967_873198.html#:~:text=El%20programa%20de%20educaci%C3%B3n%20sexual%20en%20Quebec%20estipula%20que%20entre,recibir%C3%A1n%20informaci%C3%B3n%20en%20diversos%20temas.&text=Por%20ejemplo%2C%20si%20un%20ni%C3%B1o%20fue%20v%C3%ADctima%20de%20abusos%20sexuales
- Diversitat i inclusió. (2020). XTEC - Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya.
<http://xtec.gencat.cat/ca/curriculum/diversitat-i-inclusio/>
- A. (2020, 2 noviembre). Curs 046 Atenció a la diversitat afectiva a educació secundària. AprènOnline.
<https://aprenonline.org/cursos/especialitat/psicopedagogia/046-atencio-a-la-diversitat-afectiva-a-educacio-secundaria/>

Científics, filòsofs i altres estudiosos de renom:

- José Ramón Alonso:
 - <https://jralonso.es/>
 - <https://jralonso.es/2019/05/24/maticas-rosas-y-azules/>
 - <http://ciencialgtbi.es/el-mundo-esta-lleeno-de-pervertidos-por-jose-ramon-alonso/>
- Gerard Coll-Planas

Llibres:

- Butler, J. (2016). *Deshacer el género*. Ediciones Paidós.
- Joel, D., & Vihanski, L. (2019). *Gender Mosaic: Beyond the myth of the male and female brain*. Endeavour.
- RUBIN, Gayle- El tràfic de dones: notes sobre "l'economia política" del sexe. 1986, Nueva Antropología

Vídeos i conferències:

- Tigrillo. (2018, 25 septiembre). *You Tube* [Vídeo]. Youtube.
<https://www.youtube.com/watch?v=v2O9TLblIZw&feature=youtu.be>
- *You Tube*. (2019, 15 marzo). [Vídeo]. Youtube.
<https://www.youtube.com/watch?v=xBy2Go8uYKw&feature=youtu.be>
- Freeda. (2020, 31 marzo). *Instagram* [Vídeo] Instagram.
https://www.instagram.com/accounts/login/?next=/tv/B-aESTuH2-L/%3Futm_source%3Dig_web_butto_share_sheet
- Tigrillo. (2020, 29 junio). *You Tube* [Vídeo]. YouTube.
<https://www.youtube.com/watch?v=jn2AaEcoFIE&feature=youtu.be>

Tesis i altres treballs:

- Vivero, M. (2017, diciembre). *Hacer y deshacer la ideología de género (TFG)*. SCIELO.
https://www.scielo.br/scielo.php?pid=S1984-64872017000300118&script=sci_arttext&tlng=es
- *Els homes no ploren (TDR)*. (2007). <http://premisrecerca.uvic.cat/treball/2274>
- *In Medias Res (TFG)*. (2016). https://ddd.uab.cat/pub/tfg/2016/165527/TFG_Diaz_Fernandez_Gala.pdf

Cinema:

- *Me llamo violeta*, 2019
- *Veneno*, 2020.
- *Pose*, 2018.
- *La noia danesa*, 2015.
- *Disclosure*, 2020.
- *The Filip Wilson Show*, 1971.
- *Soap*, 1977.
- *The Jeffersons*, 1975.
- *The lucy-desi comedy hour*, 1959.
- *How I met your mother*, 2011.
- *Barney Miller*, 1975.
- *Twin Peaks*, 1990.
- *Little big man*, 1970.
- *Boy! What a girl!* 1947.
- *Meet me at the fountain*, 1904.
- *Old maid having her picture taken*, 1901.
- *Judith of Bethula*, 1914.
- *A Florida enchantment*, 1914.
- *White famous*, 2017.
- *Psycho*, 1960.
- *The Alfred Hitchcock*, 1965.
- *Murder*, 1930.
- *The Silence of the Lambs*, 1991.
- *The L word*, 2006.
- *The crying game*, 1992.
- *Family Guy*, 2000.
- *Naked gun*, 1998.
- *The hangover, part II*, 2011.
- *Ace Ventura: Pet perspective*, 1994.
- *Paris is burning*, 1990.
- *Orange is the new black*, 2013.

RE
SE
UR
ITS
TY

*abolish
arbitrary
arrests*

PEACE
OFFICERS
-NOT
STORM
TROOPERS

BLUE
FASCISM
MUST
GO!

STOP
ILLEGAL
SEARCH
AND
SEIZURE

The background of the entire page is a light-colored marbled paper with a complex, organic pattern of dark veins and blotches. A solid red horizontal band is positioned across the middle of the page, containing the main title and subtitle.

ANNEXOS AL TREBALL
-Altres documents importants-

ÍNDIX DELS ANNEXOS DEL TREBALL

- Organització d'altres apartats importants-

- **Glossari del treball:**.....66-67
Terminologia important.

- **Entrevistes:**.....68-100
Mostra d'entrevistes utilitzades per al treball.
 - Model d'entrevistes realitzades a persones cisgènere
 - Model d'entrevistes realitzades a persones trans.
 - Model d'entrevistes realitzades a persones no binàries.
 - Transcripció literal de les entrevistes a persones cisgènere.
 - Transcripció literal de les entrevistes a persones trans.
 - Transcripció literal de les entrevistes a persones no binàries.

- **Notes i justificació dels recursos gràfics:**.....101-103
Justificació d'aspectes com l'ús del color, d'imatges i de la portada del treball. S'adjunten els enllaços a totes les fotografies emprades.

GLOSSARI DEL TREBALL

-Terminologia important-

En aquest apartat queden definits tots els termes importants als quals se'ls ha fet menció durant aquest treball:

- **Cisgènere/cis:** Aquella persona que s'identifica i pertany al gènere que va ser-li imposat en néixer.
- **Construcció social:** Fenomen polític o social que té lloc en una societat determinada i que és normalitzat i considerat com un fet natural per aquesta.
- **Patologització trans:** La medicalització o patologització trans consisteix en un procés l'objectiu del qual és categoritzar el fet de ser trans com un problema de salut (mental o física) que necessiti ser tractat per personal mèdic.
- **Disfòria de gènere:** Sentiment propi de les persones trans el qual es caracteritza per un sentiment de discordança i malestar a causa d'aspectes físics, psicològics o percepcions alienes sobre l'individu.
- **Identitat de gènere:** Fa al·lusió a la percepció que un individu té sobre si mateix en sentit de gènere i la qual el defineix, independentment d'allò que se l'imposi donades les característiques biològiques de l'individu en qüestió.
- **Intersexual:** Aquella persona que presenta característiques biològiques socialment associades a allò que és femení i socialment associades a allò que és masculí, aquestes característiques poden manifestar-se en forma de cromosomes, genitals externs i genitals interns.
- **No binarisme:** En el sentit de gènere, és una identitat que es caracteritza per la seva independència dels conceptes convencionals de gènere (home i dona). En el sentit de sexualitat i identitat de gènere es pot definir com una característica aplicable a qualsevol persona no classificable dins les idees preestablertes de sexualitat i identitat (home cisgènere heterosexual i dona cisgènere heterosexual).
- **Normalitzat:** Fet socialment establert i classificat com a normal, comú i natural.
- **Normatiu:** Allò que entra dins les idees establertes per una societat com a comunes i normals. Sinònim de normalitzat.
- **Missgendering:** És un anglicisme que es tradueix literalment com: Equivocar-se gènere en tractar o dirigir-se a una persona.

- **Orientació sexual:** El desig i interès sexual que té un individu envers un grup de persones classificades segons el seu gènere. Dins d'aquest terme podem englobar l'orientació romàntica, tot i que no hi depèn.
- **Queer:** Anglisme que es relaciona i defineix tota mena d'identitats de gènere i sexualitats que no es consideren normatives o que no entren dins la norma o idea preestablerta d'allò binari.
- **Reassignació de sexe:** Operació quirúrgica en la qual es modifiquen els genitals exteriors de l'individu per a convertir-los en aquells socialment associats al gènere al qual pertany.
- **Sistema sexe-gènere:** Referències establertes que relacionen el fet natural amb el fet socialment construït en una societat, relacionant així allò biològic amb el gènere construït en una societat.
- **Terme paraigües:** Terme global o definició general utilitzat per a designar un conjunt de termes relacionats.
- **Trans:** Aquella persona que no s'identifica i no pertany al gènere que va ser-li imposat en néixer.
- **Trans-feminicidis:** L'assassinat de dones trans per motius d'odi, siguin aquests d'origen masclista o trans-misogin
- **Transfòbia:** Antipatia, odi i discriminació envers les persones trans.
- **Transició/Trànsit:** Període de temps en el que algunes persones trans realitzen tractaments mèdics com ara cirurgies, administració d'hormones, etcètera.

MODELS D'ENTREVISTES:

Entrevista plantejada a persones cisgènere:

1. Saps què vol dir ser trans?
2. Saps què vol dir ser cis?
3. Com creus que és ser trans actualment a Espanya? I a la resta del món?
4. Algun cop has sentit a parlar del que és la disfòria?
5. Què en penses del fet que la llei decreti que els esportistes professionals transgènere hagin de competir únicament en lligues amb gent del mateix sexe que se'ls va assignar en néixer? És a dir, nois trans, nois amb vagina competint només amb noies i noies trans, noies amb penis, competint només amb homes.
6. Creus que existeix transfòbia sistemàtica a Espanya?
7. Què creus que és el gènere?
8. Creus que el gènere té sentit des d'un punt de vista biològic?
9. Creus que el gènere és una construcció social o un fenomen natural?
10. Saps què és el gènere no binari?
11. Creus que com a persona cisgènere tens privilegis? Quins creus que són?
12. Creus que com a persona cisgènere tens una expectativa de vida major que la d'una persona trans?
13. Quina creus que és la principal causa de mortalitat de les persones trans?
14. Quin percentatge de joves trans creus que és rebutjat a les seves cases i als seus entorns en sortir de l'armari?
15. Creus que un nen menor de cinc anys pot ser trans i saber-ho?

Entrevista plantejada a persones trans:

1. Com definiries el gènere?
2. En quins aspectes de la teva vida experimentes malestar o disfòria?
3. Quina és la part que consideres més difícil de ser trans en general i per a tu?
4. Et consideres binari?
5. De quina manera vols enfocar la teva transició en cas que vulguis o estiguis transicionant?
6. Ets fora l'armari totalment ara mateix?
7. Com va reaccionar el teu entorn quan vas sortir de l'armari?
8. Tens suport per part del teu entorn?
9. En el cas hipotètic que es pogués escollir, hauries escollit ser trans?
10. Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans/ no binàries/ *gender non conforming* que amb gent cis?
11. Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
12. Algun cop has sofert un atac de transfòbia (no necessàriament físic)?
13. Aboliries el gènere si poguessis?
14. Creus que el malestar o disfòria (no només física) és completament necessària per a ser trans?
15. Creus que hi ha una transfòbia sistemàtica a Espanya?
16. Creus que la gent cis està per norma general informada de tot això?

Entrevista a persones no binàries:

1. Quins pronoms fas servir?
2. Què és el gènere per a tu?
3. En quins aspectes de la teva vida, en cas que ho facis, experimentes disfòria?
4. Quina és la part que consideres més difícil de ser no binari, tant de forma general com per a tu?
5. Tens pensat transicionar d'alguna manera?
6. Digues una cosa que creus que la gent pressuposa de les persones no binàries i que no és certa
7. Ets fora de l'armari ara mateix?
8. Tens suport per part d'aquells que saben que ets no binari?
9. Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans o no binàries?
10. Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
11. Què li diries a algú que s'està plantejant la seva identitat de gènere i que creu que pot ser no binari?
12. En cas que ho recordis, on vas sentir per primera vegada la paraula "no binari" fent referència a una persona? O en altres paraules, on vas descobrir que les persones no binàries existeixen?
13. Creus que és necessari aplicar el llenguatge inclusiu a la nostra societat, no només per l'existència de les persones no binàries? Per què creus que per norma general, això és una cosa que no està ben vista?

TRANSCRIPCIÓ LITERAL DE LES ENTREVISTES:

NOIA DE SETZE ANYS:

1. Saps què vol dir ser trans?

“Sí, ser trans és quan una persona com que no se sent identificada amb el gènere que li van assignar en néixer i doncs, no té perquè, però moltes de les persones que són trans decideixen harmonar-se per estar a gust amb el seu cos i sentir-se realment identificats amb el gènere que haurien de tenir però que van néixer amb un amb el que no s’identifiquen.”

2. Saps què vol dir ser cis?

“És una persona que no és trans, o sigui que va néixer amb un gènere i l’assumeix.”

3. Com creus que és ser trans actualment a Espanya? I a la resta del món?

“Difícil, simplement, perquè tenim unes lleis i uns drets que ara mateix, com que el feixisme està escampant-se i està arribant al poder doncs és com que ara ser trans ha de fer molta por, perquè estan pujant al poder partits polítics i persones que tenen molta transfòbia dins i molts pensaments retrògrads. Volen llevar drets a aquestes persones pel simple fet de ser trans. Per exemple lleva’ls-hi drets de sanitat pública que és una cosa a la qual tots tenim dret. Els hi prenen moltíssims i com que invaliden la seva opinió moltes vegades, coses com per exemple no deixar-los canviar el seu nom i el seu gènere als seus documents d’identitat, que no els hi prohibeixen però quasi que sí, perquè els hi posen tantes dificultats que els hi impossibilita tot a tal nivell que per molt legal que sigui quasi que no poden fer-ho, per no dir que no poden. És molt difícil sumant-ho al rebuig social que té una persona trans.”

4. Algun cop has sentit a parlar del que és la disfòria?

“La disfòria seria quan una persona trans, que no té per què fer el canvi hormonal o que veu coses que feia servir i que són diferents del gènere amb el qual s’identifica i com que ho troba aliè o li provoca una sensació de rebuig, aquesta no identificació és la disfòria.”

5. Què en penses del fet que la llei decreti que els esportistes professionals transgèneres hagin de competir únicament en lligues amb gent del mateix sexe que se’ls va assignar en néixer? És a dir, nois trans, nois amb vagina competint només amb noies i noies trans, noies amb penis, competint només amb homes.

“A veure, jo no sé en l’àmbit biològic tractant temes hormonals, jo no he patit l’hormonació com a tal i no sé com afecta la força o condició física, pot afectar però jo crec que no ho trobo bé, perquè és com que jo això que una dona té X força i un home en té Y i per això hi ha d’haver una lliga masculina i una lliga femenina doncs no em sembla bé. En l’àmbit biològic jo crec que és una ximpleria i que algú prohibeixi a una persona trans estar en un esport federat o no només per ser trans doncs està malament.”

6. Creus que existeix transfòbia sistemàtica a Espanya?

"Em sembla totalment obvi que hi ha una transfòbia inculcada en la societat, jo crec que igual que tots els partits que estan pujant al poder no hi ha una educació com a tal sobre això. Ens han inculcat que hi ha dos gèneres i que cada un té un sexe associat i que el que se'n surt d'aquesta norma ja és considerat una cosa estranya o alguna cosa que no hauria de ser. Per això és normal que hi hagi moltes persones que estiguin mal enteses sobre aquest tema, com que no utilitzes prou raonament per a poder comprendre-ho, informar-te i entendre-ho."

7. Què creus que és el gènere?

"Un concepte que defineix a una persona basant-nos com en el gènere, que és una persona com que quan naixem ens assignen un gènere i un sexe, i el gènere seria com la persona com a tal, és igual que neixis amb el gènere que hauries d'assumir o no. O sigui si el sexe seria com els genitals, el gènere seria com el que tu assumeixes basant-se el sexe."

8. Creus que el gènere té sentit des d'un punt de vista biològic?

"Jo considero que no es pot relacionar el gènere amb els cromosomes i que per tant no té sentit."

9. Creus que el gènere és una construcció social o un fenomen natural?

"Social crec."

10. Saps què és el gènere no binari?

"Sí, és quan tu t'identifiques amb els dos gèneres i no tens per què quedar-te estancat en un d'ells."

11. Creus que com a persona cisgènere tens privilegis? Quins creus que són?

"Sí, per exemple en la sanitat pública."

12. Creus que com a persona cisgènere tens una expectativa de vida major que la d'una persona trans?

"Sí, perquè segons tinc entès les persones trans tenen una expectativa de vida d'uns trenta-cinc anys i les persones cis fins als vuitanta com a mínim."

13. Quina creus que és la principal causa de mortalitat de les persones trans?

"Jo crec que és el suïcidi, perquè el món és un lloc bastant retrògrad en general. Tenim tendència a maltractar psicològicament les persones que surten de la norma o a invalidar els seus drets i opinions, i això fa que a la llarga, si li treus a una persona els seus drets doncs aquesta pot acabar tan malament que es pot sentir innecessària i molt impotent, pot deixar de voler viure en aquesta societat."

14. Quin percentatge de joves trans creus que és rebutjat a les seves cases i als seus entorns en sortir de l'armari?

"Jo crec que estan majorment rebutjats, com el 90% més o menys."

15. Creus que un nen menor de cinc anys pot ser trans i saber-ho?

"Jo crec que amb cinc o sis anys t'ho pots pensar si t'han donat una educació amb això, però no ho sé, jo crec que no."

NOI DE DISSET ANYS:

1. Saps què vol dir ser trans?

“Sí. Que es canvia el gènere.”

2. Saps què vol dir ser cis?

“No.”

3. Com creus que és ser trans actualment a Espanya? I a la resta del món?

“Bastant dur, perquè la gent et mira diferent. A la resta igual.”

4. Algun cop has sentit a parlar del que és la disfòria?

“Ni idea.”

5. Què en penses del fet que la llei decreti que els esportistes professionals transgènere hagin de competir únicament en lligues amb gent del mateix sexe que se'ls va assignar en néixer? És a dir, nois trans, nois amb vagina competint només amb noies i noies trans, noies amb penis, competint només amb homes.

“Jo crec que té sentit. Em fa por respondre però crec que com neixes home i tens les característiques d'un home o a l'inrevés doncs això. És que si al principi ets noia perquè no tens el canvi fet de DNI així que no pots.”

6. Creus que existeix transfòbia sistemàtica a Espanya?

“No sé què és transfòbia. És com que et fan por els trans? Potser no sé, com en el que no ets considerat com un igual.”

7. Què creus que és el gènere?

“És que és difícil respondre això sense ofendre. Crec que és com el que t'ha tocat, si neixes home o dona, crec que és això. O sigui el fet que neixis home o dona, néixer amb pilila o sense pilila.”

8. Creus que el gènere té sentit des d'un punt de vista biològic?

“Jo això no sé com va, suposo que sí.”

9. Creus que el gènere és una construcció social o un fenomen natural?

“Natural perquè neixes amb el gènere, ve en la naturalesa pel fet de reproduir-se.”

10. Saps què és el gènere no binari?

“Com els asexuals.”

11. Creus que com a persona cisgènere tens privilegis? Quins creus que són?

“Jo crec que no.”

12. Creus que com a persona cisgènere tens una expectativa de vida major que la d'una persona trans?

“Jo crec que no.”

13. Quina creus que és la principal causa de mortalitat de les persones trans?
“Doncs o per operació de canvi de sexe o per malaltia.”

14. Quin percentatge de joves trans creus que és rebutjat a les seves cases i als seus entorns en sortir de l'armari?
“70% o 80%.”

15. Creus que un nen menor de cinc anys pot ser trans i saber-ho?
“No, és massa aviat.”

NOIA DE SETZE ANYS:

1. Saps què vol dir ser trans?

“Quan per exemple tens cos de noia però ets un noi o tens cos de noi però ets una noia. O pot ser que no estiguis malament amb el teu cos però tu et sents noi o noia.”

2. Saps què vol dir ser cis?

“Que tens cos de noia i et sents noia o que tens cos de noi i et sents noi.”

3. Com creus que és ser trans actualment a Espanya? I a la resta del món?

“Horrible, perquè tot està en contra teva, és a dir que no hi ha facilitats. En la resta del món pitjor.”

4. Algun cop has sentit a parlar del que és la disfòria?

“Perquè quan si tu ets un noi i et veus per exemple les mans de noia doncs et sents malament.”

5. Què en penses del fet que la llei decreti que els esportistes professionals transgènere hagin de competir únicament en lligues amb gent del mateix sexe que se'ls va assignar en néixer? És a dir, nois trans, nois amb vagina competint només amb noies i noies trans, noies amb penis, competint només amb homes.

“Clar que han de canviar això, un home trans és un home i una dona trans és una dona, és a dir, serien homes competint amb homes i dones competint amb dones.”

6. Creus que existeix transfòbia sistemàtica a Espanya?

“Sí, només fa falta veure totes les pegues que per exemple posen per al canvi del DNI.”

7. Què creus que és el gènere?

“Alguna cosa que ens han inculcat socialment, com aspectes que s'associen a la dona i aspectes que s'associen a l'home i que depèn d'amb què neixis et posen directament en un.”

8. Creus que el gènere té sentit des d'un punt de vista biològic?

“Crec que no.”

9. Creus que el gènere és una construcció social o un fenomen natural?

“Construcció social.”

10. Saps què és el gènere no binari?

“Quan no et sents ni home ni dona, o et sents ambdues.”

11. Creus que com a persona cisgènere tens privilegis? Quins creus que són?

“Sí, com poder anar a Barcelona agafada de la mà de la meva parella i que ningú em digui res.”

12. Creus que com a persona cisgènere tens una expectativa de vida major que la d'una persona trans?

“Crec que en principi no, però estant com està la societat, que en qualsevol moment et poden donar una pallissa doncs sí, si es viu sense cap complicació externa no, però crec que en principi sí.”

13. Quina creus que és la principal causa de mortalitat de les persones trans?
“Els assassinats.”

14. Quin percentatge de joves trans creus que és rebutjat a les seves cases i als seus entorns en sortir de l'armari?
“El 98%.”

15. Creus que un nen menor de cinc anys pot ser trans i saber-ho?
“Clar, jo crec que l'edat no importa res en això, que amb les seves paraules poden saber-ho i dir-ho.”

NOI DE DIVUIT ANYS:

1. Saps què vol dir ser trans?

“Estar en desacord amb el gènere assignat en néixer.”

2. Saps què vol dir ser cis?

“Estar d'acord amb el gènere assignat en néixer.”

3. Com creus que és ser trans actualment a Espanya? I a la resta del món?

“Absolut terror a causa de diferents institucions governamentals que minven la capacitat de la gent trans de ser una persona funcional en la societat. En la resta del món igual o pitjor.”

4. Algun cop has sentit a parlar del que és la disfòria?

“Sí, és una espècie de rebuig, incomoditat o fins i tot dolor en pensar en el cos o manera de ser d'una persona. Normalment pel rebuig interioritzat que se'ns fica al cap.”

5. Què en penses del fet que la llei decreti que els esportistes professionals transgènere hagin de competir únicament en lligues amb gent del mateix sexe que se'ls va assignar en néixer? És a dir, nois trans, nois amb vagina competint només amb noies i noies trans, noies amb penis, competint només amb homes.

“És un tema complicat, d'una banda crec que òbviament està malament ficar a homes trans en equips de dones perquè això és negar la seva identitat totalment.

Però també és cert que alts continguts de testosterona en sang poden millorar la capacitat física, però dubto que això import en competicions esportives on literalment tothom és un tanc errant. Si existeix un avantatge, és mínima, així que dones trans amb dones i homes trans amb homes.”

6. Creus que existeix transfòbia sistemàtica a Espanya?

“Evidentment, no hi ha cap llei de “trans moriu” però sí que es modifiquen alguns procediments legals per a fer que ser trans sigui burocràticament parlant, un infern.”

7. Què creus que és el gènere?

“Per a mi és una característica intrínseca de la persona, com ser ximple o llest o tenir els ulls blaus, o tenir carisma o no; sí que és cert que és possible que el gènere hagi estat creat per nosaltres mateixos i que no té cap raó real de ser, però està tan unit a la nostra existència que per a mi és això, només una altra característica de la persona.”

8. Creus que el gènere té sentit des d'un punt de vista biològic?

“El gènere binàriament parlant ha estat lligat als genitals des que el primer mico es va posar a dues potes, però realment això és només una distinció psicològica lligada a una característica física, avui dia crec que el gènere està més lligat a la psicologia que a la biologia la veritat.”

9. Creus que el gènere és una construcció social o un fenomen natural?

“No ho sé.”

10. Saps què és el gènere no binari?
“Simple, no ser ni home ni dona.”

11. Creus que com a persona cisgènere tens privilegis? Quins creus que són?
“Òbviament, el simple fet que no em posin en dubte la meva homenia perquè tinc penis és un privilegi.”

12. Creus que com a persona cisgènere tens una expectativa de vida major que la d’una persona trans?
“Sí. En general la gent trans té menor expectativa de vida perquè ser trans és horrible avui dia i porta a conseqüències desafortunades.”

13. Quina creus que és la principal causa de mortalitat de les persones trans?
“Suïcidis.”

14. Quin percentatge de joves trans creus que és rebutjat a les seves cases i als seus entorns en sortir de l’armari?
“Més del 80% segur.”

15. Creus que un nen menor de cinc anys pot ser trans i saber-ho?
“Sí, per poder pot ser trans i estar segur i saber-ho.”

NOI DE DISSET ANYS:

1. Saps què vol dir ser trans?

“Ser del sexe contrari al que t’han etiquetat de petit.”

2. Saps què vol dir ser cis?

“Sentir-se identificat amb el sexe amb el qual se t’ha identificat en néixer.”

3. Com creus que és ser trans actualment a Espanya? I a la resta del món?

“Crec que per ser trans la societat et lleva drets. A Espanya crec que per una minoria està acceptat el fet que una persona sigui trans, en altres països o està molt mal vist o només una miqueta millor vist que aquí.”

4. Algun cop has sentit a parlar del que és la disfòria?

“Que per culpa dels medicaments hormonals et surten malformacions.”

5. Què en penses del fet que la llei decreti que els esportistes professionals transgènere hagin de competir únicament en lligues amb gent del mateix sexe que se’ls va assignar en néixer? És a dir, nois trans, nois amb vagina competint només amb noies i noies trans, noies amb penis, competint només amb homes.

“És una mica difícil aquest tema perquè és cert que algunes qualitats físiques del gènere assignat en néixer són millors o pitjors depenent del gènere. Però també si una persona és trans li haurien de posar en la lliga del gènere que sigui aquesta persona.”

6. Creus que existeix transfòbia sistemàtica a Espanya?

“No sé què és.”

7. Què creus que és el gènere?

“Una etiqueta social que se’t posa en néixer depenent dels teus genitals.”

8. Creus que el gènere té sentit des d’un punt de vista biològic?

“No ho sé.”

9. Creus que el gènere és una construcció social o un fenomen natural?

“Construcció social.”

10. Saps què és el gènere no binari?

“És no binària una persona que no se sent ni home ni dona.”

11. Creus que com a persona cisgènere tens privilegis? Quins creus que són?

“No rebre mirades pel carrer.”

12. Creus que com a persona cisgènere tens una expectativa de vida major que la d’una persona trans?

“Sí.”

13. Quina creus que és la principal causa de mortalitat de les persones trans?
“Assassinats i problemes amb la medicació.”

14. Quin percentatge de joves trans creus que és rebutjat a les seves cases i als seus entorns en sortir de l'armari?
“El vuitanta-cinc per cent.”

15. Creus que un nen menor de cinc anys pot ser trans i saber-ho?
“Potser, però diuen que descobreixes què ets als dotze o tretze anys.”

NOI DE DISSET ANYS:

1. Com definiries el gènere?

"És una construcció social creada per a encasellar a les persones i aconseguir una societat més "ordenada."

2. En quins aspectes de la teva vida experimentes malestar o disfòria?

"Sobretot quan em fan *missgendering* perquè jo no em veig a mi mateix femení per a res, em puc veure així en algun moment però de manera masculina. Jo no tinc disfòria de cos en general, així que és completament social, però no ho entenc, a mi el meu cos m'agrada i la meua veu llevat que no puc xisclar perquè em dóna disfòria m'agrada, però no m'agrada que em facin *missgendering* i no entenc per què m'ho fan, és com si tinguessin un radar per a veure qui és trans. També tinc disfòria psicològica, perquè jo de fet sóc una persona bastant positiva i que somriu molt, em crec una persona alegre, m'agrada ser positiu i crec que per això la gent em fa *missgendering*."

3. Quina és la part que consideres més difícil de ser trans en general i per a tu?

"En general jo crec que la part social és la més difícil, perquè ara mateix hi ha ajudes per al treball i tal però pel carrer tens por, en els banys tens por, a l'institut tens por, al treball tens por, i si treballes de cara al públic doblement, perquè no sols és amb els companys de treball sinó amb els mateixos clients, tu no saps qui vindrà i t'insultarà o et pegarà perquè sí.

I per a mi perquè em fa moltíssima por anar als lavabos, em terroritza perquè m'han insultat en els lavabos, tant de noies com de nois, en banys masculins m'han arribat a dir coses com "tu que fas aquí nena, vols veure un penis, de debò?". Després també crec que és difícil el fet d'haver de presentar-te a un nou cercle social, és molt difícil presentar-se, sobretot amb adults, perquè els joves avui dia o ho entenen a la primera, o els és igual o es neguen en rotund, però els adults no, i a més ells et demanen explicacions i t'analitzen fent-te preguntes molt incòmodes i gens respectuoses. El que solen fer és preguntar coses com "ah però no ets una noia?" "ah però tens pit no?" "ah tu ets una noia que vol ser un noi" i això dóna molta ansietat i disfòria, sents un forat en l'estómac i tremoles."

4. Et consideres binari?

"Jo crec que quant a expressió no, gens binari. Quant a gènere en aquests moments sí però si d'aquí a tres anys s'hagués normalitzat que els nois cisgènere portessin faldilles no em consideraria tan binari."

5. De quina manera vols enfocar la teva transició en cas que vulguis o estiguis transicionant?

"La veritat és que em tira una mica cap endarrere, perquè ara és bastant normal fer el trànsit, però potser d'aquí a uns anys no és tan necessari perquè la gent hagi pogut deixar de relacionar el pit amb les dones, etc. Em tira una mica cap endarrere fer-lo i que després adonar-me que he canviat el meu cos per a res, només perquè la societat em deia que devia. El que sí que vull fer és hormonar-me fins que em canviï la veu, perquè a mi el meu cos m'agrada."

6. Ets fora l'armari totalment ara mateix?

"Estic a fora de l'armari amb els meus amics i els meus pares, però com els meus pares no volen dir-ho a ningú doncs no ho sap tothom."

7. Com va reaccionar el teu entorn quan vas sortir de l'armari?

"Els meus amics bé, la majoria, i els meus pares, fa cinc anys que ho saben i estan començant a acceptar-ho ara, o sigui que no massa bé."

8. Tens suport per part del teu entorn?

"Sí, suposo."

9. En el cas hipotètic que es pogués escollir, hauries escollit ser trans?

"No, perquè ser trans no és agradable, si em pogués estalviar tot això, ho faria, sense pensar-ho."

10. Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans/ no binàries/ *gender non conforming* que amb gent cis?

"Sí, definitivament, de fet tenir amics trans és el millor que li pot passar a algú trans, sobretot si acaba de descobrir-ho, perquè el fet de tenir a algú que et compregui no té preu. Crec també que és important tenir a algú cisgènere al costat perquè et toqui de peus a terra i que no visquis en una utopia."

11. Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por de manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?

"Quan estic sol sóc bastant femení i m'agrada molt el *cosplay* per exemple, m'encanta el rosa pastís i les faldilles, sóc un xaval amb un cos més aviat androgin, em puc posar femení i no tenir disfòria com a tal i tampoc sentir que per exemple no em queda bé una faldilla perquè sóc massa masculí. En un ambient no tan segur, vaquers, dessuadora i *binder*, encara que això és una cosa que m'agrada portar sempre."

12. Algun cop has sofert un atac de transfòbia (no necessàriament físic)?

"No he tingut cap problema amb ningú que jo recordi, però perquè no sóc algú que busqui baralla, però podria perfectament."

13. Aboliries el gènere si poguessis?

"Abolir els gèneres potser no, però suavitzar-los sí, la gent necessita sentir-se segura i amb el gènere ens sentim segurs, si abolíssim els gèneres, se'ns diria "gestant" i "no gestant" i això jo crec que donaria més disfòria."

14. Creus que el malestar o disfòria (no només física) és completament necessària per a ser trans?

"Crec que no necessites malestar físic però malestar social sí, i malestar personal no ho tinc clar, però crec que no."

15. Creus que hi ha una transfòbia sistemàtica a Espanya?

"Política sí, moltíssima, perquè el fet que m'obliguin a hormonal-me durant dos anys per a canviar-me el nom al DNI i el que hagi d'esperar després un altre any i tres mesos fins que me'l donin (sempre que hagi guanyat el judici) no és normal. Social depèn, sempre hi ha gent amargada i prejudicis, però si parlem de transfòbia laboral, sí que hi ha, de fet moltíssima, només fa falta saber que el 85% de les persones trans estan a l'atur."

16. Creus que la gent cis està per norma general informada de tot això?

"Per a res, la gent cisgènere si no té un amic trans no sol saber res del tema."

NOI DE DINOU ANYS:

1. Com definiries el gènere?

“Jo crec que és una construcció social, una de les meves teories és que és per a dominar la dona.”

2. En quins aspectes de la teva vida experimentes malestar o disfòria?

“La que més experimento és social, tot i que depèn molt de la persona amb la qual estigui.”

3. Quina és la part que consideres més difícil de ser trans en general i per a tu?

“El fet que encara que t'operis o t'hormonis que, com a mínim per a mi, la disfòria social segueix existint i estant present, pel fet de ser trans.”

4. Et consideres binari?

“La veritat és que no.”

5. De quina manera vols enfocar la teva transició en cas que vulguis o estiguis transicionant?

“La meva intenció és estar tota la vida en hormones, però no sé si vull operar-me.”

6. Ets fora l'armari totalment ara mateix?

“Estic fora de l'armari totalment però hi ha alguns familiars que no ho acaben d'entendre i segueixen pensant que sóc una dona.”

7. Com va reaccionar el teu entorn quan vas sortir de l'armari?

“Bastant malament, la veritat.”

8. Tens suport per part del teu entorn?

“El meu pare em recolza a la transició però no a mi en si, perquè em veu com a dona, i la meva mare crec que també, tot i que no sap què és ser trans.”

9. En el cas hipotètic que es pogués escollir, hauries escollit ser trans?

“De vegades m'agradaria ser una dona cisgènere perquè seria més fàcil, però no m'ho imagino.”

10. Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans/ no binàries/ *gender non conforming* que amb gent cis?

“Em sento més estimat al voltant de gent trans o no binària.”

11. Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por de manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?

“Hi ha dies en els quals és més masculina i dies en què és més femenina, tot depèn. Només he tingut por d'ensenyar-la davant de familiars.”

12. Algun cop has sofert un atac de transfòbia (no necessàriament físic)?

“Sí, sobretot familiars, com per exemple amb el meu pare o amb el meu cosí, o pel carrer.”

13. Aboliries el gènere si poguessis?

“No aboliria el gènere perquè crec que és part de la personalitat de cadascú.”

14. Creus que el malestar o disfòria (no només física) és completament necessària per a ser trans?

“Jo crec que sí que és necessària, perquè has de sentir un malestar amb el gènere que se't va assignar, si no, no té sentit.”

15. Creus que hi ha una transfòbia sistemàtica a Espanya?

“Crec que definitivament sí que existeix.”

16. Creus que la gent cis està per norma general informada de tot això?

“No crec que la gent cisgènere estigui per norma informada de tot això, sincerament.”

NOI DE DISSET ANYS:

1. Com definiries el gènere?

“Jo penso que el gènere és una cosa que pots decidir tu i que la pots decidir i sentir.”

2. En quins aspectes de la teva vida experimentes malestar o disfòria?

“Doncs quan parlo, quan em dutxo i em miro al mirall, quan a causa de la meva veu em confonen i em tracten en femení, i pel peu tall de cabell, mans, cos en general. També per exemple quan em vesteixo, ja que em costa molt veure'm còmode amb qualsevol peça de roba.”

3. Quina és la part que consideres més difícil de ser trans en general i per a tu?

“En general penso que l'acceptació de la mateixa identitat, no només per part dels pares sinó per tot el teu entorn i també la manera en la qual et sentiràs amb tu mateix. Per a mi tant l'acceptació com d'amics i família com experimentar la disfòria, els procediments pels quals he de passar per a poder rebre un tractament hormonal, etc.”

4. Et consideres binari?

“Jo sí, però de totes maneres hi ha vegades que m'ho plantejo, encara estic experimentant amb això, però de moment considero que sí.”

5. De quina manera vols enfocar la teva transició en cas que vulguis o estiguis transicionant?

“Jo el que vull és poder tenir hormones, que en principi d'aquí a uns mesos podré tenir, i també l'operació de mastectomia.”

6. Ets fora l'armari totalment ara mateix?

“Amb la meva mare, la seva parella i el meu pare sí, amb els tiets també i amb els amics igual, o sigui que a excepció dels meus avis sí.”

7. Com va reaccionar el teu entorn quan vas sortir de l'armari?

“A la meva mare li vaig explicar amb tretze anys, i no ho va acceptar gens, va començar una etapa d'abusos psicològics i físics, a la meva tieta per contra no li va costar tant acceptar-ho, i el meu pare tampoc s'ho va prendre bé, en el moment en el qual li vaig dir em va colpejar, tota la situació amb els meus pares va fer que acabés vivint com visc ara en un centre de menors. Als meus amics no els hi va costar gens, em van donar suport total amb aquest tema.”

8. Tens suport per part del teu entorn?

“La meva família no em dóna cap suport i em rebutja totalment, però els educadors del centre de protecció de menors i els meus amics m'accepten totalment.”

9. En el cas hipotètic que es pogués escollir, hauries escollit ser trans?

“Per una part evidentment no, ja que no hauria tingut cap problema amb la meva família, però crec que ser trans m'ha fet més fort front a tota la pressió que pateixo, i no hauria conegut a molts dels meus amics.”

10. Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans/ no binàries/ *gender non conforming* que amb gent cis?

“Totalment, em sento molt més ‘a casa’ amb gent del col·lectiu LGTB, de fet la majoria dels meus amics en formen part, i sento que són capaços d’entendre’m molt millor.”

11. Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?

“La meua expressió de gènere l’he forçat a ser la més masculina possible per a poder ser mitjanament acceptat. He tingut molta por fins que no he descobert realment com vull enfocar-me i com em vull veure.”

12. Algun cop has sofert un atac de transfòbia (no necessàriament físic)?

“Per part de gent de l’institut, a casa i al carrer quan anava amb la meua parella.”

13. Aboliries el gènere si poguessis?

Si realment, per una part aboliria el gènere per a tenir més llibertat de ser, el gènere en si em sembla una ximpleria, o sigui, si les persones es poden sentir, ser i actuar com vulguin no veig necessàries les etiquetes obligatòries, o per exemple que sigui necessari posar-ho als documents d’identitat.”

14. Creus que el malestar o disfòria (no només física) és completament necessària per a ser trans?

Aquest és un tema bastant interessant, per una part crec que sí que és necessària, i que en el cas de les persones cis que diuen tenir-ne pot ser per alguna inseguretat que tinguin.”

15. Creus que hi ha una transfòbia sistemàtica a Espanya?

“Sí, n’estic totalment segur.”

16. Creus que la gent cis està per norma general informada de tot això?

“Jo per exemple tinc amics que són cis i que estan molt més informats que altres persones que no ho són, i a l’inrevés, sobretot per persones cis que no tenen gens d’interès a informar-se i prefereixen falta al respecte tan directa com indirectament.”

NOI DE DIVUIT ANYS:

- 1.** Com definiries el gènere?
“No ho sé.”
- 2.** En quins aspectes de la teva vida experimentes malestar o disfòria?
“Físicament i mentalment.”
- 3.** Quina és la part que consideres més difícil de ser trans en general i per a tu?
“El rebuig de la societat i la família.”
- 4.** Et consideres binari?
“Sí.”
- 5.** De quina manera vols enfocar la teva transició en cas que vulguis o estiguis transicionant?
“En el meu aspecte físic.”
- 6.** Ets fora l'armari totalment ara mateix?
“Sí.”
- 7.** Com va reaccionar el teu entorn quan vas sortir de l'armari?
“Una part s'ho va prendre bé, normal, em van donar suport i l'altra part això de sempre, no acceptar-te.”
- 8.** Tens suport per part del teu entorn?
“Sí.”
- 9.** En el cas hipotètic que es pogués escollir, hauries escollit ser trans?
“No.”
- 10.** Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans/ no binàries/ *gender non conforming* que amb gent cis?
“Em sento a gust amb tots encara que a vegades t'entens millor per exemple amb algú trans.”
- 11.** Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
“Prefereixo no respondre.”
- 12.** Algun cop has sofert un atac de transfòbia (no necessàriament físic)?
“Sí.”
- 13.** Aboliries el gènere si poguessis?
“Sí.”

14. Creus que el malestar o disfòria (no només física) és completament necessària per a ser trans?
“No.”

15. Creus que hi ha una transfòbia sistemàtica a Espanya?
“Sí.”

16. Creus que la gent cis està per norma general informada de tot això?
“No tot el que haurien d'estar-ho.”

NOI DE DISSET ANYS:

1. Com definiries el gènere?

“El gènere és una imposició social, etiquetant així a determinat grup de persones, segons uns certs rols o unes certes característiques físiques o de comportament. És una cosa molt complexa, pel fet que les invencions humanes tenen molts factors, i alhora és molt relatiu.”

2. En quins aspectes de la teva vida experimentes malestar o disfòria?

“Quan em recorden o em recordo que no sóc *cis, en situacions de misgendering i deadnaming, però és més greu del que sembla, quan la meva ment no està tan dispersa com per a no fixar-me en una cosa exacta del meu cos.”

3. Quina és la part que consideres més difícil de ser trans en general i per a tu?

“L'acceptació a un mateix, crec que és una de les coses més complicades, sense tenir en compte l'acceptació dels altres, perquè hi ha persones que tenen lligat l'acceptació d'un mateix amb l'acceptació dels altres.”

4. Et consideres binari?

“Sí.”

5. De quina manera vols enfocar la teva transició en cas que vulguis o estiguis transicionant?

“El meu objectiu és comprendre com treballar amb mi mateix en aquests termes, alguna cosa que segurament em porta tota la vida, però aquí la gràcia de l'assumpte.”

6. Ets fora l'armari totalment ara mateix?

“Sí.”

7. Com va reaccionar el teu entorn quan vas sortir de l'armari?

“Rebuig, invalidació, em prenien per boig, ho negaven.”

8. Tens suport per part del teu entorn?

“No prou per a sentir-me august”

9. En el cas hipotètic que es pogués escollir, hauries escollit ser trans?

“No ho sé.”

10. Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans/ no binàries/ *gender non conforming* que amb gent cis?

“M'és indiferent, em sento a gust amb persones que em respectin.”

11. Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?

“Tinc una expressió de gènere bastant masculina però una mica femenina també. De totes maneres sóc molt reservat.”

12. Algun cop has sofert un atac de transfòbia (no necessàriament físic)?

“Misgendering cada dia, deadnaming cada dia, rebuig, a vegades he sofert d’un tracte bastant horrible, com si fos un alienígena.

13. Aboliries el gènere si poguessis?

“És una societat, no és si jo pugués, cal ser realistes, no tinc ni idea del que faria.”

14. Creus que el malestar o disfòria (no només física) és completament necessària per a ser trans?

“Sí, ho crec, crec que sense cap mena de disfòria es podria determinar alguna cosa com això.”

15. Creus que hi ha una transfòbia sistemàtica a Espanya?

“Totalment.”

16. Creus que la gent cis està per norma general informada de tot això?

“No ho estan.”

PERSONA NO BINÀRIA DE DISSET ANYS:

- 1.** Quins pronoms fas servir?
“Femenins.”
- 2.** Què és el gènere per a tu?
“Una construcció social per a catalogar gent.”
- 3.** En quins aspectes de la teva vida, en cas que ho facis, experimentes disfòria?
“És generalment la roba i el cabell.”
- 4.** Quina és la part que consideres més difícil de ser no binari, tant de forma general com per a tu?
“La disfòria. I no en el meu cas, però en el cas en el qual els pronoms no coincideixin amb el gènere que t'assignen en néixer. A part que la gent creu que els nb han de ser andrògins. Els nb no deuen androgínia, tal com els homes trans no deuen masculinitat o les dones trans feminitat.”
- 5.** Tens pensat transicionar d'alguna manera?
“En principi no. Però no tanco la meva ment a això.”
- 6.** Digues una cosa que creus que la gent pressuposa de les persones no binàries i que no és certa
“Com he dit, l'androgínia. La gent s'espera gent nb androgínia, però l'expressió de gènere no té per què coincidir amb el gènere. Així com les noies *cis no tenen per què anar amb faldilla rosa jo no tinc per què ser androgínia.
- 7.** Ets fora de l'armari ara mateix?
“Perquè hi hauria? Les persones *cis no han de fer-ho, doncs jo tampoc. A més com el meu gènere assignat en néixer és dona, i uso pronoms femenins tampoc hi ha diferència.”
- 8.** Tens suport per part d'aquells que saben que ets no binari?
“Sí, de part del meu cosí.”
- 9.** Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans o no binàries?
“En general sí.”
- 10.** Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
“No sé ni descriure-la. Depèn del dia. Generalment és bastant, la qual cosa la societat diria "homenot". No sol ser molt femenina, però com he dit, depèn del dia.”
- 11.** Què li diries a algú que s'està plantejant la seva identitat de gènere i que creu que pot ser no binari?
“Que no passa res, i que no té per què ser una resposta fixa, que triï el gènere amb el qual se senti més còmode, i que si no arribes a saber el teu gènere, tampoc passa res. Mentre se sentin còmodes amb els seus pronoms, que ja està bé. No hi ha pressió en això.”

12. En cas que ho recordis, on vas sentir per primera vegada la paraula “no binari” fent referència a una persona? O en altres paraules, on vas descobrir que les persones no binàries existeixen?

“Ni idea. Sé que va ser o per YouTube, o el meu cosí. Si no fos per aquests dos mitjans o xarxes socials, mai ho hagués sabut.”

13. Creus que és necessari aplicar el llenguatge inclusiu a la nostra societat, no només per l'existència de les persones no binàries? Per què creus que per norma general, això és una cosa que no està ben vista?

“Sí, hauria de normalitzar-se. Hauríem de fer que tothom, independentment del seu gènere se senti còmode i inclòs. No està bé vist perquè trenca amb les seves regles i el que consideren normal.”

PERSONA NO BINÀRIA DE QUINZE ANYS:

- 1.** Quins pronoms fas servir?
“Neutres.”
- 2.** Què és el gènere per a tu?
“El gènere en si considero que és una mera identitat, independentment de com ho expressis.”
- 3.** En quins aspectes de la teva vida, en cas que ho facis, experimentes disfòria?
“Quan gent que sap que sóc nb fa servir pronoms femenins o ús depèn del fet que roba considerada socialment femenina (ex. Faldilles, vestits...).”
- 4.** Quina és la part que consideres més difícil de ser no binari, tant de forma general com per a tu?
“El fet d'explicar-li a la gent què significa ser nb o aconseguir que usin els pronoms neutres (molta gent ho troba una ximpleria o incorrecte).”
- 5.** Tens pensat transicionar d'alguna manera?
“No.”
- 6.** Digues una cosa que creus que la gent pressuposa de les persones no binàries i que no és certa
“Que hem de veure'ns andrògins per a ser vàlids.”
- 7.** Ets fora de l'armari ara mateix?
“Més o menys, no tinc cap problema a dir-l'hi a la gent que vaig coneixent i els meus amics ho saben. Els meus pares també.”
- 8.** Tens suport per part d'aquells que saben que ets no binari?
“La majoria sí, amics i altres no tenen cap problema, el més complicat és amb els meus pares, ja que ho saben però segueixen sense usar pronoms neutres ni res.”
- 9.** Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans o no binàries?
“Depèn de la persona cis però generalment sí, bàsicament perquè entenen que significa ser trans i nb”
- 10.** Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
“Faig servir roba tant “masculina” com “femenina” i no, mai he tingut por de manifestar-ho, segurament perquè està socialment més acceptat que una persona a la qual llegeixen com a “dona” porti roba masculina que no que un “home” porti roba “femenina”.”
- 11.** Què li diries a algú que s'està plantejant la seva identitat de gènere i que creu que pot ser no binari?
“Doncs que no es preocupi, que un procés d'autodescobriment és necessari per a tots, que no es deixi portar per estereotips i mites i que no es preocupi si en un futur torna a canviar la seva identitat de gènere.”

12. En cas que ho recordis, on vas sentir per primera vegada la paraula “no binari” fent referència a una persona? O en altres paraules, on vas descobrir que les persones no binàries existeixen?
“En estar dins de la comunitat *LGBT (per ser bisexual) i conèixer a gent trans perquè em sonava el terme però mai havia conegut a ningú nb, però conèixer-lo en si va ser quan vaig conèixer per primera vegada a una persona nb un amigue que tinc.”

13. Creus que és necessari aplicar el llenguatge inclusiu a la nostra societat, no només per l'existència de les persones no binàries? Per què creus que per norma general, això és una cosa que no està ben vista?
“Sí, completament, és necessari que la gent ho deixi de veure com una cosa incorrecta” i accepti d'una vegada que el llenguatge canvia i s'actualitza. No està bé vist perquè mai ningú ens ha ensenyat que és, perquè vivim en una societat “binària” i mai abans s'havien necessitat, suposo que si ensenyessin de la seva existència en col·legis o així es normalitzarien abans.”

PERSONA NO BINÀRIA DE QUINZE ANYS:

- 1.** Quins pronoms fas servir?
“Neutres.”
- 2.** Què és el gènere per a tu?
“La identitat d’algú.”
- 3.** En quins aspectes de la teva vida, en cas que ho facis, experimentes disfòria?
“Bastants vegades, pel meu cos o per la gent que m’envolta.”
- 4.** Quina és la part que consideres més difícil de ser no binari, tant de forma general com per a tu?
“Donar explicacions i ser tan transparents en el tema trans.”
- 5.** Tens pensat transicionar d’alguna manera?
“Operar pits, encara que encara no ho tinc clar.”
- 6.** Digues una cosa que creus que la gent pressuposa de les persones no binàries i que no és certa
“Haver d’usar el neutre i haver d’ocultar el nostre cos.”
- 7.** Ets fora de l’armari ara mateix?
“Sí.”
- 8.** Tens suport per part d’aquells que saben que ets no binari?
“Sí, tot i que hi ha alguns conflictes.”
- 9.** Et sents més a gust al voltant d’altres persones trans o no binàries?
“M’és indiferent.”
- 10.** Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
“No l’amago, però tampoc la vaig cridant.”
- 11.** Què li diries a algú que s’està plantejant la seva identitat de gènere i que creu que pot ser no binari?
“Que experimenti, no existeixen els errors en aquests temes.”
- 12.** En cas que ho recordis, on vas sentir per primera vegada la paraula “no binari” fent referència a una persona? O en altres paraules, on vas descobrir que les persones no binàries existeixen?
“A trànsit, vaig passar una època a quart d’ESO que em va fer donar el canvi de gènere tot i que no sabia que era. Em van donar cita a trànsit, allà vaig descobrir a les persones nb.”

13. Creus que és necessari aplicar el llenguatge inclusiu a la nostra societat, no només per l'existència de les persones no binàries? Per què creus que per norma general, això és una cosa que no està ben vista?

“És necessari per a normalitzar que hi ha més varietat que els gèneres binaris. Perquè és una cosa fora del comú, fora del que la societat ha mostrat durant anys, en poques paraules, por.”

PERSONA NO BINÀRIA DE SETZE ANYS:

- 1.** Quins pronoms fas servir?
“M’és indiferent.”
- 2.** Què és el gènere per a tu?
“Un espectre en el qual cadascú s’identifica en un punt i ho viu a la seva manera.”
- 3.** En quins aspectes de la teva vida, en cas que ho facis, experimentes disfòria?
“No n’experimento.”
- 4.** Quina és la part que consideres més difícil de ser no binari, tant de forma general com per a tu?
“El fet que l’explicació sigui una cosa tan abstracta per a algunes persones que es limitin a negar la seva existència o a burlar-se d’aquesta. Poca representació en mitjans. "Sortir de l’armari". Que s’assumeixi el gènere d’una persona per com vesteix o es maquilla.”
- 5.** Tens pensat transicionar d’alguna manera?
“No, encara que a vegades m’ho plantejo únicament perquè la gent em percebi de manera més andrògina i no preguntin irrespectuosament o jutgin basant-se en el meu gènere.”
- 6.** Digues una cosa que creus que la gent pressuposa de les persones no binàries i que no és certa
“Que busquen cridar l’atenció per sortir-se del "normal".”
- 7.** Ets fora de l’armari ara mateix?
“Només amb amics.”
- 8.** Tens suport per part d’aquells que saben que ets no binari?
“Sí.”
- 9.** Et sents més a gust al voltant d’altres persones trans o no binàries?
“Sí, solen respectar més aquest tema i no fan preguntes invasives o que em fan sentir incòmode.”
- 10.** Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
“Neutral, si no pregunten no solc comentar-ho. Sí, sobretot a persones que formen part del col·lectiu LGBT.”
- 11.** Què li diries a algú que s’està plantejant la seva identitat de gènere i que creu que pot ser no binari?
“Que utilitzi diferents pronoms per a referir-se a ell mateix i vegi amb què se sent còmode. I sobretot que no hi ha pressa per trobar un nom a com se sent, només ha de saber que és perfectament vàlid independentment de si té o no una "etiqueta" així com de quina sigui la mateixa.”

12. En cas que ho recordis, on vas sentir per primera vegada la paraula “no binari” fent referència a una persona? O en altres paraules, on vas descobrir que les persones no binàries existeixen?
“No ho recordo.”

13. Creus que és necessari aplicar el llenguatge inclusiu a la nostra societat, no només per l'existència de les persones no binàries? Per què creus que per norma general, això és una cosa que no està ben vista?
“Sí. Perquè a la gent no li agraden els canvis i és una cosa que no acaben d'entendre.”

PERSONA NO BINÀRIA DE QUINZE ANYS:

- 1.** Quins pronoms fas servir?
“Femenins.”
- 2.** Què és el gènere per a tu?
“Una construcció social que no té massa importància.”
- 3.** En quins aspectes de la teva vida, en cas que ho facis, experimentes disfòria?
“En l'àmbit social.”
- 4.** Quina és la part que consideres més difícil de ser no binari, tant de forma general com per a tu?
“El fet d'haver d'aguantar amb les bromes i acudits de la meva família sobre gent trans i pronoms, i si els digués que jo mateixa sóc no binària, deixarien de fer-ho per mi i no perquè sabessin i entenguessin que està malament.”
- 5.** Tens pensat transicionar d'alguna manera?
“Potser disminuir el pit, però no perquè em fes més “masculina”, també potser per comoditat.”
- 6.** Digues una cosa que creus que la gent pressuposa de les persones no binàries i que no és certa
“Que hem de ser andrògins.”
- 7.** Ets fora de l'armari ara mateix?
“Amb la meva mare i amics d'Espanya sí, amb el meu pare, familiars i amics de Colòmbia no.”
- 8.** Tens suport per part d'aquells que saben que ets no binari?
“Sí.”
- 9.** Et sents més a gust al voltant d'altres persones trans o no binàries?
“Em sento igual de còmoda amb qualsevol.”
- 10.** Com definiries la teva expressió de gènere? Tens por manifestar-la pel que puguin pensar o fer altres persones?
“La meva expressió de gènere és majoritàriament “femenina”, però hi ha dies en les quals em sento més “masculina”. No, no he tingut por per això.”
- 11.** Què li diries a algú que s'està plantejant la seva identitat de gènere i que creu que pot ser no binari?
“Que no importa què és el que sigui: el gènere és una cosa amb la qual hauríem de poder jugar.”
- 12.** En cas que ho recordis, on vas sentir per primera vegada la paraula “no binari” fent referència a una persona? O en altres paraules, on vas descobrir que les persones no binàries existeixen?
“No recordo el moment exacte, però sé que va ser a través de diferents comptes d'Instagram.”

13. Creus que és necessari aplicar el llenguatge inclusiu a la nostra societat, no només per l'existència de les persones no binàries? Per què creus que per norma general, això és una cosa que no està ben vista?

“Clar. És necessari deixar d'assumir que l'home és el model a seguir per a tot. Suposo que no està ben vist perquè es pregunten "I per a què?, al cap i a la fi no fa mal a ningú". Però si bé potser no fa un mal explícit de manera immediata, a la llarga, és més perillós que ni la societat ni el llenguatge evolucionin.”

NOTES I JUSTIFICACIÓ DELS RECURSOS GRÀFICS:

Aquest treball està il·lustrat per un seguit d'imatges, la majoria de les quals estan col·locades a tall d'homenatge envers moments, icones i persones trans molt significatives, les quals són conegudes per la seva contribució en relació amb la lluita pels drets i llibertats de les persones trans, tant de forma activa, com mitjançant lluites personals que han acabat influint i formant part de la història del col·lectiu.

En aquest apartat es recullen totes les accions d'aquestes persones, així com la justificació de la portada i el color principal utilitzat en aquest treball.

- **Sylvia Rivera i Marsha P. Johnson:** Són considerades les iniciadores dels disturbis de Stonewall, dones que van liderar els disturbis i les manifestacions i que es van enfrontar a la repressió policial de forma directa. Marsha P. Johnson va ser assassinada a causa de tot el que va passar.
- **Christine Jorgensen:** Va ser una actriu americana, la primera a ser mundialment coneguda per haver passat per una operació de reassignació exitosa, aclamada tot i la seva identitat, és una icona del cinema i les arts escèniques.
- **April Ashley:** Una model anglesa, coneguda ja que la seva carrera professional va acabar en el moment en què públicament es va conèixer el fet que era trans.
- **Roberta Cowel:** Va ser una pilot de carreres i pilot de combat a la segona guerra mundial, coneguda per ser una de les primeres dones britàniques en passar per una operació de reassignació exitosa a Anglaterra.
- **Stonewall:** La revolta de Stonewall, denominada així, ja que ser iniciada en un bar amb aquest nom, va consistir en un seguit de manifestacions i disturbis en favor dels drets de la comunitat LGBT, liderada per dones trans.
- **Cristina Ortiz “La Veneno”:** Una de les primeres dones trans a visibilitzar el col·lectiu als mitjans de comunicació, coneguda com a una icona nacional.
- **Indya Moore:** Actriu i no binària, coneguda pel seu activisme pels drets de les persones trans i per la seva activa recaudació i visibilització.
- **Dominique Jackson:** Model i actriu coneguda per la seva activa visibilització del col·lectiu.
- **Yuval Topper:** Home trans conegut per realitzar un reportatge sobre el seu embaràs, amb un reportatge que s'allarga fins al moment de donar a llum.

Aquest treball es presenta amb una portada, la qual he dissenyat personalment, que representa una escena coneguda en el món de l'art; Les tres gràcies, disposades sobre un fons de marbre negre.

Les tres Gràcies, o les Càritas Gregues, es corresponen en la mitologia llatina amb Aglae, Eufrosina i Talia, representacions de l'afabilitat, la simpatia i la delicadesa. El disseny de les Gràcies de la portada està basat en la composició de la representació d'aquestes que fa Rubens, on es canvia la relació entre les figures, que estan connectades entre si a través dels braços i el vel transparent que forma la seva mirada, donant una connotació d'unitat i comunitat entre les tres, que recolzen els seus caps sobre les seves companyes de forma subtil. Això és precisament allò que es vol representar en aquest treball, on les tres gràcies són una metàfora en relació amb la comunitat de persones trans, una comunitat de persones ara unides i recolzades unes d'altres.

Aquestes tres figures es representen sobre un fons de marbre negre, el qual és conegut per la seva popular utilització com a material base en escultura. El marbre presenta com a qualitat i especial característica una superfície translúcida, que en certa manera es pot relacionar amb l'aspecte de la pell humana, donant a les escultures una profunditat visual que ajuda al naturalisme i verosimilitud d'aquestes, que tot i el pas del temps es mantenen sòlides i conservades.

Aquesta textura utilitzada de fons en la portada del treball i en la portada dels annexos representa exactament el mateix que en l'àmbit escultòric, una translucidesa que es relaciona amb allò humà, real i naturalista, a més a més de fer al·lusió a la durabilitat del sentiment de pertinença a aquest col·lectiu, que de la mateixa manera que les escultures de marbre més conegudes i aclamades, es conserva intacte tot i el pas del temps.

Posant la nostra mirada al color en què s'ha compost aquest treball, s'observa la clara predominança dels colors blanc, negre i vermell. El color negre, utilitzat en el marbre de la portada i com a concepte al títol del treball, a més a més de ser utilitzat en les fotografies (de la mateixa manera que el blanc) ha estat escollit segons la psicologia i les connotacions del color, que en aquest cas són el dolor, la mort i el dol, els quals es veuen reflectats al contingut del treball. En el cas del blanc, el que ens transmet és la innocència, la puresa i la bondat, fent referència a aquelles persones que es veuen retratades separant cada apartat. I per últim, el color vermell, que s'ha escollit per a representar l'amor, la passió, la força i la valentia que defineixen i identifiquen les persones d'aquest col·lectiu.

A més a més d'això, s'adjunta a la pàgina que tanca aquest treball un fotomuntatge artístic d'elaboració pròpia, en representació de la utilització de les dones com a productes a les xarxes de prostitució (que, com s'ha dit anteriorment, és el treball més comú entre les dones trans per diverses causes), lligades de mans. No ha estat possible trobar els orígens a les fotografies emprades per a la realització d'aquest fotomuntatge

A continuació s'adjunten enllaços als orígens de totes les fotografies:

- *Disturbis de Stonewall.* (s. f.). [Fotografia]. https://es.wikipedia.org/wiki/Disturbios_de_Stonewall
- *Sylvia Rivera.*(s.f.).[Fotografia].<https://www.univision.com/local/nueva-york-wxtv/la-activista-trans-latina-sylvia-rivera-sera-homenajada-con-un-monumento-en-la-ciudad-de-nueva-york>
- *Christine Jeorgensen.* (s. f.). [Fotografia]. <https://chrysallis.org.es/christine-jorgensen/>
- *April Ashley.* (s. f.). [Fotografia].
<https://www.buzzfeed.com/skarlan/april-ashley-the-vogue-modewho-became-a-transgender-icon>
- *Roberta Cowel.* (s. f.). [Fotografia]. <https://alchetron.com/Roberta-Cowell>
- *Quadre intersexualitat.* (s. f.). [Il·lustració].
<https://www.psicologiamalagacentro.com/blog/intersexualidad/>
- *Pride.* (s. f.). [Fotografia]. <https://www.newyorker.com/culture/photo-booth/gay-pride-and-stonewall-through-the-eyes-of-fred-w-mcdarrah>
- *Christopher Park.* (s. f.). [Fotografia].
<https://www.nyclgbtsites.org/site/stonewall-inn-christopher-park/>
- *Stonewall.* (s. f.). [Fotografia]. https://es.wikipedia.org/wiki/Disturbios_de_Stonewall
- *Cristina.* (s. f.). [Fotografia]. <https://www.pinterest.es/pin/68539225566514829/>
- *Indya Moore.* (s. f.). [Fotografia].
<https://www.anothermag.com/fashion-beauty/12362/help-indya-moore-raise-money-for-trans-people-of-color-facing-coronavirus>
- *Dominique.* (s. f.). [Fotografia].
[https://www.pinterest.es/pin/458804280794415846/?amp_client_id=CLIENT_ID\(&mweb_unauth_id=&_url=https%3A%2F%2Fwww.pinterest.es%2Famp%2Fpin%2F458804280794415846%2F&from_amp_pin_page=true](https://www.pinterest.es/pin/458804280794415846/?amp_client_id=CLIENT_ID(&mweb_unauth_id=&_url=https%3A%2F%2Fwww.pinterest.es%2Famp%2Fpin%2F458804280794415846%2F&from_amp_pin_page=true)
- *Marbre.* (s. f.-b). [Il·lustració]. <https://www.amazon.es/Muzi-150x220cm-textura-fotograf%C3%ADa-XT-5610/dp/B071KP5HY1>
- *Marbre.* (s. f.-a). [Il·lustració]. <https://www.pinterest.es/pin/68539225566514829/>
- *Topper.* (s. f.). [Fotografia].
<https://www.romper.com/p/this-trans-dads-home-birth-photos-beautifully-capture-the-raw-emotion-of-labor-29262456>

